# DZIENNIK URZĘDOWY
## MINISTERSTWA SKARBU

10 czerwca — Nr. 16 — Rok 1934.

**Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 90 gr, poleconą 1 zł 20 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.29, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.**

**Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.**


## TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:



Wyszły z druku dzienniki ustaw Nr. 44 — 46 zawierające m. in.:

Nr. 44 poz. 390—Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dn. 25 maja 1934 o zmianie rozporządzenia z dnia 31 marca 1932 w sprawie opłaty za doręczenie sądowe w sprawach cywilnych.

Wyszły z druku Nr. Nr. 121 — 126 Monitora Polskiego.

197.

## ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 marca 1934 r.

**o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłem miejscem służbowem oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe.**

Na podstawie art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 październiKa 1933 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663), art. 9, 28, 37 i 39 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 664), art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu sądziów w sądownictwiem powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 665) oraz art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 666) zarządza się co następuje:

### Rozdział I.

### Postanowienia ogólne.

**§ 1.** (1) Rozporządzenie niniejsze reguluje należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia w kraju, na obszarze W. M. Gdańska i poza granicami Państwa funkcjonarjuszów państwowych, objętych postanowieniami § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonarjuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 781), żołnierzy zawodowych, podoficerów i szeregowców, pełniących obowiązkową służbę czynną, jak również nadterminowych, podchorążych, oficerów rezerwy powołanych do służby czynnej celem przemianowania na zawodowych, sędziów, prokuratorów, aplikantów i asesorów sądowych oraz oficerów o szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej.

(2) Osobne rozporządzenie normuje należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia żołnierzy powołanych do służby czynnej w czasie wojny, mobilizacji lub zarządzeniem Rady Ministrów, o ile bezpieczeństwo Państwa tego wymaga.

**§ 2.** (1) Osobom wymienionym w § 1 ust. (1) przysługują:

I. W razie podróży służbowej (komisji) do miejscowości położonej poza zwykłem ich miejscem służbowem:

1) djety oraz
2) zwrot kosztów przejazdu.

II. W razie delegacji (odkomenderowania) do miejscowości położonej poza zwykłem ich miejscem służbowem:

1) djety za czas przejazdu i za czas pozostawania w delegacji (odkomenderowaniu) oraz
2) zwrot kosztów przejazdu.

III. W razie przeniesienia na inne miejsce służbowe:

a) w kraju i na obszarze W. M. Gdańska:

1) djety dla przeniesionego za czas przejazdu do nowego miejsca służbowego i za pierwszą dobę pobytu w temże miejscu oraz dla jego małżonka i dzieci za taki sam czas, a to dla małżonka w wysokości 75%, dla każdego dziecka w wysokości 50% diet, przysługujących przeniesionemu;
2) zwrot kosztów przejazdu dla przeniesionego oraz jego małżonka i dzieci; ponadto zwrot kosztów przejazdu dla jednej osoby z jego służby;
3) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego;

b) poza granicami państwa:

1) djety dla przeniesionego za czas przejazdu do nowego miejsca służbowego i za czas do chwili objęcia urzędowania, nieprzekraczający 8 dni, liczonych od dnia następującego po przybyciu na nowe miejsce służbowe, oraz djety za czas przejazdu do jego małżonka i dzieci, a to dla małżonka w wysokości 75%, dla każdego dziecka w wysokości 50% diet, przysługujących przeniesionemu;
2) zwrot kosztów przejazdu dla przeniesionego, jego małżonka i dzieci;
3) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.

(2) Zwykłem miejscem służbowem i miejscowością w rozumieniu rozporządzenia niniejszego jest w odniesieniu do żołnierzy i funkcjonarjuszów państwowych, pełniących służbę w administracji wojskowej — obszar danego garnizonu, w odniesieniu do szeregowych Policji Państwowej, pełniących służbę na posterunkach wiejskich — rejon danego posterunku.

(3) Podoficerom i szeregowcom, pełniącym obowiązkową służbę czynną, nadterminowym oraz podchorążym diety nie przysługują, o ile w czasie podróży lub delegacji (odkomenderowania) mogą korzystać z wyżywienia w naturze.

**§ 3.** Przez pojęcie „małżonek i dzieci" względnie „rodzina", użyte w rozporządzeniu niniejszem, rozumie się pozostających na utrzymaniu osób, wymienionych w § 1 ust. (1):

1) żonę — z wyjątkiem sądownie separowanej, jeżeli na mężu nie ciąży obowiązek alimentacji;
2) męża zupełnie niezdolnego do zarobkowania;

3) dzieci ślubne, uprawnione i pasierbów do ukończenia 18 lat, jeżeli zaś uczęszczają do szkół publicznych lub wskutek ułomności fizycznych, umysłowych albo nieuleczalnej choroby nie mogą na swoje utrzymanie zarabiać — do ukończenia 24 lat, z wyjątkiem tych, które weszły w związki małżeńskie.

Rozdział 2.

**Należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia w kraju.**

**§ 4.** (1) Djety wynoszą dziennie dla:

1) urzędników, praktykantów i niższych funkcjonarjuszów państwowych:

a) Prezesa Rady Ministrów . . 80.— zł

b) Ministra, Prezesa Najwyższej Izby Kontroli . . . . . . . 60.— zł

c) Podsekretarza Stanu, Prezesa Prokuratorji Generalnej R. P., Wojewody, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Ambasadora . . . . . . . . . . 40.— zł

d) Dyrektora Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Dyrektora Biura Sejmu, Dyrektora Biura Senatu, Dyrektora Departamentu, Gabinetu, Biura we władzach naczelnych, Dyrektora Głównego Urzędu Statystycznego, Głónego Inspektora w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i w Ministerstwie Poczt i Telegrafów, Głównego Inspektora Weterynarji w Ministerstwie Rolnictwa i Reform Rolnych, Głównego Inspektora Komunikacji w Ministerstwie Komunikacji, Głównego Inspektora Pracy w Ministerstwie Opieki Społecznej, Dyrektora Protokółu Dyplomatycznego, Posła nadzwyczajnego i Ministra pełnomocnego I, II i III klasy, Ministra pełnomocnego, Komisarza Generalnego R. P. w Gdańsku, Delegata Rządu, Ministra Rezydenta, Dyrektora Mennicy Państwowej, Dyrektora Państwowego Monopolu Spiritusowego, Dyrektora Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń, Dyrektora Polskiego Monopolu Solnego, Dyrektora Polskiego Monopolu Tytoniowego, Prezesa Oddziału Prokuratorji Generalnej R. P., Wiceprezesa Prokuratorji Generalnej R. P., Dyrektora Loterji Państwowej, Prezesa Pocztowej Kasy Oszczędności, Dyrektora Ceł, Dyrektora Izby Skarbowej, Naczelnika wydziału skarbowego, oświecenia publicznego oraz przemysłu i handlu w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim, Naczelnego Inspektora Ceł w Gdańsku, Kuratora Liceum Krzemienickiego, Kuratora Okręgu Szkolnego, Wiceprezesa Głównej Komisji Ziemskiej, Dyrektora Głównego Urzędu Miar, Dyrektora Instytutu Badania Konjunktur Gospodarczych i Cen, Dyrektora Państwowego Instytutu Geologicznego, Prezesa Urzędu Patentowego R. P., Dyrektora Państwowego Zakładu Higjeny . . . . . . . . . . 30.— zł

e) Wicedyrektora Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Wicedyrektora Biura Sejmu, Kustosza Bibljoteki i Archiwum Sejmu, Inspektora i Naczelnika Wydziału we władzach naczelnych, Urzędnika do zleceń w Prezydjum Rady Ministrów, Naczelnika Sekretarjatu Prawniczego w Najwyższym Trybunale Administracyjnym, Naczelnika Biura w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i w Ministerstwie Komunikacji, Wicedyrektora Głównego Urzędu Statystycznego, Prezesa Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, Wicekomisarza Rządu na m. st. Warszawę, Wicewojewody, Wicedyrektora Departamentu Politycznego i Wicedyrektora Gabinetu Ministra w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, Przedstawiciela Państwa Polskiego przy Komisji Mieszanej i Trybunale Rozjemczym do spraw Górnego Śląska, Radcy Ambasady, Konsula Generalnego, Delegata Prokuratorji Generalnej R. P., Kierownika wydziału w centrali Prokuratorji Generalnej R. P., Wiceprezesa Pocztowej Kasy Oszczędności, Dyrektora Urzędu Długów Państwa, Komisarza do spraw likwidacji niemieckiej, Przewodniczącego Rady Spółdzielczej, Kierownika Centralnej Księgowości, Redaktora Dziennika Ustaw R. P., Głównego konserwatora, Dyrektora Archiwów pań-

stwowych, Dyrektora Bibljoteki Narodowej, Ministerjalnego Wizytatora Szkól, Ministerjalnego Wizytatora Szkół, pełniącego obowiązki kierownika referatu we władzy naczelnej, Dyrektora Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego, Dyrektora Urzędu Morskiego, Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego, Dyrektora Państwowej Szkoły Morskiej, Dyrektora Państwowego Instytutu Meteorologicznego, Prezesa i Wiceprezesa Kolegjum Górniczego, Wiceprezesa Urzędu Patentowego, Kierownika Sekcji w Instytucie Badania Konjunktur Gospodarczych i Cen, Kierownika Instytutu Hydrograficznego, Dyrektora Biura projektu meljoracji Polesia, Dyrektora Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń, Dyrektora Państwowego Zakładu Badania Żywności i Przedmiotów Użytku, Dyrektora Państwowego Zakładu Zdrojowego, Dyrektora (Kierownika) Szpitali w Kobierzynie, Krakowie, Kulparkowie, Lwowie, Tworkach i Wilnie, Dyrektora Wyższego Urzędu Ubezpieczeń, Okręgowego Inspektora Pracy, Kierownika działu Państwowego Zakładu Higjeny . . . . . . . . . 20.— zł

f) Kierownika oddziału gospodarczego w Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Kierownika referatu i Radcy we władzach naczelnych, Naczelnego redaktora sprawozdań parlamentarnych w Biurze Sejmu, Dyrektora Drukarni Państwowej w Warszawie, Radcy Sekretarjatu Prawniczego w Najwyższym Trybunale Administracyjnym, Naczelnika urzędu spraw mniejszości, Naczelnika wydziału we władzach, urzędach i instytucjach bezpośrednio podległych władzy naczelnej, Inspektora w urzędzie wojewódzkim (Komisarjacie Rządu na m. st. Warszawę), będącego na etacie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Wiceprezesa wojewódzkiego sądu administracyjnego, Sędziego wojewódzkiego sądu administracyjnego, Dyrektora Policji (w województwie śląskiem), Komisarza Rządu w Gdyni, Starosty (grodzkiego, morskiego, powiatowego), Radcy Poselstwa, Konsula, Pierwszego sekretarza Ambasady, Radcy handlowego, Radcy emigracyjnego, Radcy finansowego, Radcy Komisarjatu Generalnego R. P. w Gdańsku, Kierownika Archiwum, Instytutu, Muzeum, Zakładu, laboratorjum i działu w instytucjach bezpośrednio podległych Ministerstwu Spraw Wojskowych, Starszego Ordynatora szpitala, Naczelnego Sekretarza Prokuratorji Generalnej R. P., Kierownika oddziału w wydziale skarbowym i wydziale oświecenia publicznego w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim, Naczelnego lekarza więzień, Kierownika Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego, Dyrektora Zakładu wychowawczego lub poprawczego, Kierownika Psychjatrycznego Szpitala Więziennego, Kierownika sekratarjatu Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Naczelnika Biura Personalnego w Kuratorium Okręgu Szkolnego, Administratora Szkoły Akademickiej (zakładu), Kierownika Archiwum, Bibljoteki, Muzeum, Państwowych Zbiorów Sztuki, Kierownika Sekretarjatu Szkoły Akademickiej, Zarządcy Dóbr Liceum Krzemienieckiego, Wizytatora Szkół, Inspektora szkolnego, Prezesa Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Katowicach, Kierownika wydziału i Kierownika działu w Państwowym Instytucie Naukowym Gospodarstwa Wiejskiego, Metrologa, Naczelnika Morskiego Urzędu Rybackiego, Naczelnika Okręgu Administracji Miar, Naczelnika Urzędu Marynarki Handlowej, Naczelnika Urzędu Probierczego, Kierownika oddziału w Państwowym Instytucie Meteorologicznym, Komisarza Demobilizacyjnego, Komisarza Pracy (na Górnym Śląsku), Radcy Trybunału do spraw Ubezpieczeń Społecznych . . . 15.— zł

g) Inspektora, Kierownika oddziału i Radcy we władzach,

urzędach i instytucjach bezpośrednio podległych władzy naczelnej, Wicedyrektora Policji (w Województwie Śląskiem), Wicekomisarza Rządu w Gdyni, Wicestarosty (grodzkiego, morskiego, powiatowego), Drugiego sekretarza Ambasady, Pierwszego sekretarza Poselstwa, Ordynatora szpitala, Naczelnika Urzędu Skarbowego, Naczelnika Urzędu Celnego, Naczelnika Urzędu Opłat Stemplowych, Naczelnika Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopolów Państwowych, Członka Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego, Inspektora w Liceum Krzemienieckiem, Konserwatora, Kustosza Archiwum, Kustosza Muzeum, Kwestora, Instruktora oświaty pozaszkolnej, Kierownika weterynaryjnej pracowni rozpoznawczej, Administratora i kierownika poddziału (zakładu) w Państwowym Instytucie Naukowym Gospodarstwa Wiejskiego, Kierownika Państwowego Zakładu Chowu Koni, Komisarza ochrony lasów, Komisarza ziemskiego, Powiatowego lekarza weterynaryjnego, Kapitana statku szkolnego, Profesora Państwowej Szkoły Morskiej, Kapitana portu, Naczelnika Okręgowego Urzędu Górniczego, Kierownika referatu w Biurze projektu meljoracji Polesia, Kierownika kamieniołomów, Kierownika klinkierni, Kierownika państwowego zarządu wodnego, Kierownika powiatowego zarządu drogowego, Lekarza zdrojowego, Radcy emigracyjnego przy Komisarjacie Generalnym R. P. w Gdańsku, Technicznego Inspektora zdrojowego, Kierownika Państwowej Szkoły Położnych, Kierownika szpitala Obwodowego, Inspektora Pracy, Kierownika filji Państwowego Zakładu Higjeny, Lekarza powiatowego . . . . . . . 12.— zł

g) Referendarza, Kierownika rachuby, Zarządcy (gmachu reprezentacyjnego), Archiwisty, Bibljotekarza, Redaktora sprawozdań parlamentarnych, Referendarza Sekretarjatu Prawniczego w Najwyższym Trybunale Administracyjnym, Kierownika Drukarni Państwowej, Drugiego sekretarza Poselstwa, Wicekonsula, Attaché Poselstwa, Attaché Konsularnego, Referendarza Komisarjatu Generalnego R. P. w Gdańsku, Konstruktora, Kustosza, Kierownika stacji Hughesa, Zarządcy składnicy, Kontrolera skarbowego, Kierownika sekretarjatu (sądowego, prokuratorskiego), Zarządcy fabryki, Zarządcy kolejki, Zarządcy składu drzewa, Zarządcy tartaku, Nadleśniczego, Taksatora leśnego, Asystenta Archiwum, Asystenta Bibljoteki, Asystenta Muzeum, Podinspektora szkolnego (zastępcy inspektora szkolnego), Asystenta weterynaryjnej pracowni rozpoznawczej, Mierniczego, Adjunkta i Asystenta w Państwowym Instytucie Naukowym Gospodarstwa Wiejskiego, Podkomisarza ziemskiego, Oficera statku szkolnego, Inspektora we władzach pośrednio podległych władzy naczelnej w dziale Ministerstwa Przemysłu i Handlu, Oficera portu, Adjunkta i Inspektora stacyj w Państwowym Instytucie Meteorologicznym, Adjunkta Zakładu Służby Zdrowia, Podinspektora Pracy . 10.— zł

i) urzędników nie wymienionych pod lit. a) — h) . . . . 9.— zł

j) praktykantów . . . . . . 7.— zł

k) niższych funkcjonarjuszów państwowych . . . . . . 6.-- zł

2) żołnierzy:

a) oficerów w stopniu:

Marszałka . . . . . . . 80.— zł
Generała broni, admirała . . 60.— zł
Generała dywizji, wiceadmirała . . . . . . . . . 40.— zł
Generała brygady, kontradmirała . . . . . . . . 30.— zł
Pułkownika, komandora . . 20.— zł
Podpułkownika, komandora-porucznika . . . . . . . 18.— zł
Majora, komandora - podporucznika . . . . . . . . 15.— zł
Kapitana . . . . . . . 12.— zł
Porucznika, podporucznika . 10.— zł

b) podoficerów i szeregowych zawodowych w stopniu:

Chorążego (równorzędnego) . 10.— zł
Starszego sierżanta (równo-

rzędnego), starszego bosmana, sierżanta (równorzędnego), bosmana, plutonowego (równorzędnego), bosmanmata . . . . . . . . . . 8.— zł
Kaprala (równorzędnego), mata, starszego marynarza zawodowego . . . . . . . . 6.— zł

c) podoficerów i szeregowców, pełniących obowiązkową służbę czynną, nadterminowych oraz podchorążych:
Podchorążych oraz poeficerów . . . . . . . . . . 2.50 zł
St. szeregowców i szeregowców . . . . . . . . . . 2.— zł

3) profesorów i pomocniczych sił naukowych w państwowych szkołach akademickich, nauczycieli szkół państwowych i publicznych, pozostających na etacie Państwa:

a) Rektora państwowej szkoły akademickiej . . . . . . 30.— zł
b) Profesora zwyczajnego . . . 25.— zł
c) Profesora nadzwyczajnego . 20.— zł
d) Asystenta starszego z tytułem docenta, Adjunkta z tytułem docenta . . . . . . 15.— zł
e) Pomcniczych sił naukowych, nie wymienionych pod lit. d) . 12.— zł
f) Dyrektora (rektora) i Kierownika szkoły średniej ogólnokształcącej, seminarjum nauczycielskiego i innego zakładu kształcenia nauczycieli, szkoły zawodowej, rolniczej i innego zakładu o typie średnim lub wyższym (z wyjątkiem szkół akademickich) . . 15.— zł
g) Nauczycieli szkół wymienionych pod lit. f) . . . . . . 12.— zł
h) Kierownika publicznej szkoły powszechnej, specjalnej (szkoły ćwiczeń) III, II i I stopnia i nauczyciela kierującego w publicznej szkole powszechnej I stopnia . . . . . . . . . 12.— zł
i) Nauczycieli szkół, wymienionych pod lit. h) . . . . . . . 10.— zł
j) Kierowniczki przedszkola . . 10.— zł
k) Wychowawczyni przedszkola 8.— zł
l) Nauczyciela, pełniącego obowiązki instruktora ministerjalnego, nauczyciela szkoły średniej, powołanego do pracy instruktorskiej . . . . . 15.— zł
ł) Nauczyciela szkoły powszechnej, powołanego do pracy instruktorskiej . . . . . . . 12.— zł

4) funkcjonarjuszów Straży Więziennej:
Głównego Inspektora . . . . 30.— zł
Inspektora, Nadkomisarza . . 15.— zł
Komisarza . . . . . . . . 12.— zł
Podkomisarza . . . . . . . 10.— zł
Aspiranta . . . . . . . . 8.— zł
Przodownika . . . . . . . 8.— zł
Starszego strażnika więziennego . . . . . . . . . 6.— zł

5) a) Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego i Pierwszego Prezesa Najwyższego Trybunału Administracyjnego . . . . 60.— zł
b) Pierwszego Prokuratora Sądu Najwyższego . . . . . . 40.— zł
c) Sędziego Najwyższego Trybunału Administracyjnego, sędziego i prokuratora Sądu Najwyższego i sądu apelacyjnego, wiceprokuratora sądu apelacyjnego . . . . . . . 25.— zł
d) Sędziego i prokuratora sądu okręgowego, wiceprokuratora sądu okręgowego . . . . . . 20.— zł
e) Sędziego grodzkiego, podprokuratora sądu okręgowego, przewodniczącego i zastępcy przewodniczącego sądu pracy 15.— zł
f) Asesora sądowego . . . . 10.— zł
g) Aplikanta sądowego . . . . 7.— zł

6) oficerów i szeregowych Policji Państwowej:
Generalnego Inspektora . . 30.— zł
Nadinspektora, Inspektora . 20.— zł
Podinspektora . . . . . . 18.— zł
Nadkomisarza . . . . . 15.— zł
Komisarza . . . . . . . 12.— zł
Podkomisarza, aspiranta . . 10.— zł
Starszego przodownika, przodownika, starszego posterunkowego . . . . . . . . 8.50 zł
Posterunkowego . . . . . 6.— zł

7) oficerów i szeregowych Straży Granicznej:
Komendanta . . . . . . . 30.— zł
Nadinspektora . . . . . 20.— zł
Inspektora . . . . . . . . 18.— zł
Nadkomisarza . . . . . 15.— zł
Komisarza . . . . . . . . 12.— zł
Podkomisarza, aspiranta . . 10.— zł
Starszego przodownika, przodownika, starszego strażnika granicznego . . . . . . . 8.— zł
Strażnika granicznego . . . 6.— zł

(2) Osobom, pełniącym obowiązki przywiązane do wymienionych w p. 1, 3 i 5 stanowisk przysługują diety, ustalone dla danego stanowiska, od dnia objęcia obowiązków służbowych.

(3) Żołnierzom żandarmerji, pełniącym służbę bezpieczeństwa poza swym garnizonem w rejonach ćwiczeń, manewrów, koncentracyj lub zawodów, mających na celu wyszkolenie wojska — przysługuje 50% diet.

(4) W razie awansu należą się wyższe diety od dnia, od którego przysługuje prawo do wyższego uposażenia.

**§ 5.** (1) W przypadku delegacji (odkomenderowania) wypłaca się diety w wysokości ustalonej w § 4, t. j. całe diety przez pierwsze dwa tygodnie, licząc od dnia, następującego po dniu przybycia do miejsca delegacji (odkomenderowania), przez następnych 6 tygodni diety zmniejszone o 30%, po upływie zaś tego czasu diety zmniejszone o 40%.

(2) Delegacja (odkomenderowanie) może zasadniczo tylko pół roku. Przedłużenie delegacji (odkomenderowania) ponad ten okres czasu może nastąpić jedynie w przypadkach wyjątkowych na mocy decyzji szefa władzy naczelnej, wydanej w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Przepis ten nie dotyczy przypadków odkomenderowania do szkół wojskowych lub cywilnych.

(3) O ile delegowany (odkomenderowany) otrzymuje bezpłatnie mieszkanie w lokalu rządowym, zmniejsza się diety, określone w ust. (1) o 10%. Postanowienie to nie dotyczy żołnierzy i innych osób, pracujących w wojsku na stanowisku etatowem.

(4) Żołnierzom zawodowym i oficerom rezerwy, powołanym do służby czynnej celem przemianowania na zawodowych oraz innym osobom, pracującym w wojsku na stanowisku etatowem, korzystającym w czasie podróży służbowej lub delegacji (odkomenderowania) z kwatery przejściowej lub nagłej, zmniejsza się diety o kwotę, odpowiadającej należności za kwatery, ustalonej rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 113, poz. 957), którą to kwotę przekazuje się władzy, dostarczającej kwatery.

**§ 6.** (1) Jednostką obliczania diet jest dwudziestoczterogodzinny okres czasu, liczony od chwili wyjazdu ze zwykłego miejsca służbowego do chwili powrotu do tegoż miejsca, przyczem:

a) jeżeli pobyt poza zwykłem miejscem służbowem trwa dłużej niż 24 godziny, należy się za końcowy okres czasu, o ile on wynosi więcej niż 12 godzin, cała dieta, o ile zaś wynosi więcej niż 6 godzin — połowa diety;

b) jeżeli pobyt poza zwykłem miejscem służbowem trwa krócej niż 24 godziny, należy się cała dieta, o ile pobyt ten trwa dłużej niż 12 godzin, zaś połowa diety, o ile pobyt ten trwa krócej niż 12 godzin, a dłużej niż 6 godzin.

(2) Przy przejeździe środkiem lokomocji, mającym oficjalny rozkład jazdy (np. kolej, statek), początek przejazdu należy liczyć od chwili odejścia, ustalonego w tymże rozkładzie jazdy. Przy przejeździe innym środkiem lokomocji, niemającym takiego rozkładu jazdy (np. konie, samochód), początek przejazdu należy liczyć od chwili ruszenia z miejsca. Powyższą zasadę należy stosować analogicznie także do oznaczenia czasu zakończenia przejazdu z tym wyjątkiem, że opóźnienie środka lokomocji, mającego oficjalny rozkład jazdy, może być brane w rachubę tylko w przypadku, gdy wynosi więcej niż jedną godzinę i zostanie udowodnione.

(3) Gdy przejazd odbywa się różnemi środkami lokomocji, należy do czasu trwania przejazdu wliczać również uzasadnione przerwy między przejazdami poszczególnemi środkami lokomocji.

**§ 7.** Diety należą się również za niedziele i święta, przypadające w czasie trwania podróży służbowej, delegacji (odkomenderowania) lub przeniesienia.

**§ 8.** Diety należą się również w przypadku zachorowania w czasie podróży służbowej lub delegacji (odkomederowania) przez cały czas spowodowanego chorobą pobytu w odnośnej miejscowości, o ile choroba zostanie stwierdzona świadectwem lekarskiem, a odbywający podróż służbową lub pozostający w delegacji (odkomenderowaniu) nie jest umieszczony na koszt Skarbu Państwa w szpitalu.

**§ 9.** (1) Pozostającemu w delegacji (odkomenderowaniu) nie przysługuje prawo do diet za czas urlopu.

(2) O ile jednak korzystający w czasie delegacji (odkomenderowania) z urlopu wypoczynkowego lub zdrowotnego wyjeżdża na czas tego urlopu do miejscowości zwykłego miejsca służbowego, należy mu przyznać zwrot kosztów jazdy tam i zpowrotem według zasad, obwiązujących przy przejazadach służbowych.

**§ 10.** (1) Wykonawczy personel pomiarowy urzędów wojewódzkich otrzymuje wynagrodzenie akordowe za wykonanie na gruncie prac pomiarowych przy scalaniu i parcelacji gruntów.

(2) Za czas spędzony w podróży oraz za czynności niemające bezpośredniej styczności z pracami, za które przysługuje wynagrodzenie akordowe, wypłaca się należności na ogólnych zasadach, przewidzianych w rozporządzeniu niniejszem.

(3) Wynagrodzenie akordowe oblicza się w stosunku do ogólnej powierzchni objektu, w którym prace pomiarowe zostały całkowicie ukończone i uznane za wykonane prawidłowo.

(4) Wynagrodzenie akordowe za wykonanie hektarach prac pomiarowych, zaliczonych do zwykłych, wynosi:

1) przy scalaniu gruntów z pomiarem starego stanu posiadania — po 6 złotych za hektar,

2) przy scalaniu gruntów bez pomiaru starego posiadania — po 4 złote za hektar,

3) przy parcelacji gruntów — po 2.50 złotego za hektar.

(5) Za prace pomiarowe zaliczone do trudnych wynagrodzenie akordowe zwiększa się w granicach do 25%, za prace zaś, zaliczone do łatwych, zmniejsza się w granicach do 25%.

(6) Za prace pomiarowe, przy których niezbędne jest sporządzenie operatów dla katastru

gruntowego, wynagrodzenie akordowe zwiększa się w granicach do 100%.

(7) Za prace pomiarowe, związane ze scaleniem i parcelacją objektów, których ogólny obszar nie przekracza 50 ha, oraz za prace pomiarowe, związane z drobnemi regulacjami rolnemi (podział wspólnot, zamiana gruntów) i znoszeniem służebności, wykonawczy personel pomiarowy urzędów wojewódzkich nie otrzymuje wynagrodzenia akordowego, a jedynie diety dzienne na zasadach, ustalonych w przepisach § 4, 6 — 9.

(8) Wynagrodzenie akordowe może być przyznane i wypłacone wykonawczemu personelowi mierniczemu za każde stadjum pracy całkowicie ukończone i uznane za wykonane prawidłowo.

(9) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustali zasady:

1) zaliczania poszczególnych prac pomiarowych do zwykłych, trudnych i łatwych,

2) rozmiaru zwiększenia lub zmniejszenia wynagrodzenia akordowego w przypadkach, przewidzianych w ust. (4) i (5),

3) podziału wynagrodzenia akordowego pomiędzy poszczególnych pracowników technicznych grupy mierniczej, zatrudnionych przy pracach pomiarowych,

4) trybu wypłacania wynagrodzenia akordowego oraz podziału każdego rodzaju prac pomiarowych na stadja wykonania, ze wskazaniem stosunku każdego stadjum do całości,

5) obliczania stosunku procentowego prac pomiarowych, wykonanych przed dniem 1 października 1933 r. do całości pracy.

§ 11. (1) Funkcjonarjusze państwowi, stanowiący załogę statku szkolnego Państwowej Szkoły Morskiej, otrzymują w czasie zaokrętowania następujące należności:

| | w czasie rezerwy | w czasie żeglugi wewnętrznej |
|---|---|---|
| | złotych miesięcznie | |
| A. Urzędnicy: | | |
| Kapitan statku | 100 | 215 |
| I Oficer | 60 | 125 |
| II Oficer | 50 | 115 |
| III Oficer | 40 | 90 |
| IV Oficer | 40 | 90 |
| Lekarz | — | 115 |
| Radjotelegrafista | 40 | 90 |
| Dyr. P. S. M. lub Delegat Ministra | — | 215 |
| Profesor P. S. M. | — | 125 |
| Wychowawca | — | 100 |
| Oficer — mechanik | 40 | 90 |
| B. Funkcjonarjusze niżsi: | | |
| St. bosman | 35 | 75 |
| II bosman | 25 | 60 |
| III bosman | 20 | 50 |
| St. motorzysta | 25 | 60 |
| II motorzysta | 20 | 50 |
| Żaglomistrz | 35 | 75 |
| Marynarz | 10 | 35 |
| St. cieśla | 35 | 75 |
| Mł. cieśla | 10 | 35 |
| Sternik | 10 | 35 |
| Kucharz | 20 | 50 |
| Pom. kucharza | 10 | 35 |
| Piekarz | 10 | 35 |
| Steward | 10 | 35 |
| Bufetowy | 15 | 40 |
| Chłopiec okrętowy | 5 | 15 |

(2) Za czas rezerwy uważa się okres postoju statku od dnia następującego po dniu wyokrętowania ostatniej grupy uczniów do dnia zakrętowania pierwszej grupy uczniów.

(3) Za czas żeglugi wewnętrznej uważa się okres przebywania statku na wodach Bałtyku i cieśnin duńskich do południka przylądka Skagen, o ile statek w czasie tym nie zawijał do żadnego portu zagranicznego.

(4) Należności określone w ust. (1) wypłacane są zdołu. Jeżeli zaokrętowanie lub wyokrętowanie nastąpiło w ciągu miesiąca, to należność oblicza się w wysokości dziennej, licząc po 1/30 części należności za każdy dzień czasu zaokrętowania.

(5) W czasie zaokrętowania załodze statku szkolnego przysługuje prawo do wyżywienia na koszt Skarbu Państwa według norm, które ustali Minister Przemysłu i Handlu.

§ 12. Postanowienia § 4 — 9 nie mają zastosowania do osób pełniących czynności, określone w § 10 i 11, z wyjątkiem § 10 ust. (2) i (7).

§ 13. Zwrot kosztów przejazdu obejmuje ceny biletów jazdy koleją lub statkiem oraz koszty przejazdu innemi środkami komunikacyjnemi, koszty przewozu bagażu podróżnego oraz ryczałt na pokrycie kosztów dojazdu do dworca i z dworca kolejowego, do przystani i z przystani, do stacji autobusowej, lotniczej i z tych stacyj.

§ 14. (1) Przy przejazdach koleją lub statkiem zwracas ię faktycznie zapłaconą cenę biletów, przyczem:

1) prawo przejazdu I klasą przysługuje wymienionym w § 4: urzędnikom na stanowiskach wyszczególnionych w p. 1 lit. a) — e), rektorom i profesorom państwowych szkół akademickich, funkcjonarjuszom Straży Więziennej w stopniu głównego inspektora i inspektora, oficerom w stopniu marszałka, generała (admirała) i oficerom sztabowym, sędziom i prokuratorom, wyszczególnionym w p. 5 lit. a) — d), oficerom Policji Państwowej i Straży Granicznej w stopniu od nadkomisarza wzwyż, ponadto starostom i kierownikom starostw, Komisarzowi i Wicekomisarzowi Rządu w Gdyni, Dyrektorowi Policji

(w Województwie Śląskiem), osobom, towarzyszącym służbowo przy przejazdach Szefów władz naczelnych, przedstawicieli państw obcych, misyj zagranicznych oraz oficerów armij obcych, jak również adjutantom i oficerom ordynansowym, podróżującym służbowo w I klasie razem ze swoimi przełożonymi, dowódcami pułków i wyższymi;

2) prawo przejazdu II klasą przysługuje osobom nieobjętym postanowieniami p. 1 i 3), oraz chorążym (równorzędnym);

3) prawo przejazdu III klasą przysługuje: niższym funkcjonarjuszom państwowym, podoficerom i szeregowcom, szeregowym Policji Państwowej i Straży Granicznej.

(2) Za przejazd sługi (§ 2 p. III-a) 2) zwraca się cenę biletu III klasy.

(3) Jeżeli na statku znajdują się dwie klasy, zwraca się cenę biletu I klasy również i tym, którzy w myśl postanowień paragrafu niniejszego mają w razie jazdy koleją prawo do biletu II klasy, cenę zaś biletu II klasy tym, którzy w razie jazdy koleją mają prawo do biletu III klasy.

(4) Z reguły zwraca się koszt przejazdu pociągami osobowemi. Zwrot kosztów przejazdu pociągiem pośpiesznym dozwolony jest tylko wtedy, jeżeli podróż służbowa ma charakter nagły, albo jeżeli przez użycie pociągu pośpiesznego zaoszczędzono diety. Potrzebę użycia pociągu pośpiesznego winna władza, zarządzająca podróż służbową, potwierdzić na rachunku kosztów podróży.

(5) Jeżeli zaszła potrzeba przejazdu pociągiem pośpiesznym, w którym niema III klasy, otrzymuje osoba, która posiada tylko prawo do zwrotu kosztów przejazdu klasą III, zwrot ceny biletu klasy II.

(6) Odbywającym podróże służbowe oraz delegowanym (odkomenderowanym) może być przyznany zwrot ceny t. zw. miejscówki, po udowodnieniu poniesionych kosztów miejscówki.

(7) Osoby, korzystające z ulg w przejazdach państwowemi lub zarządzanemi przez Państwo środkami komunikacyjnemi, otrzymują przy likwidacji kosztów podróży zwrot ceny ulgowej.

(8) Władza zarządzająca podróż służbową może przyznać osobom, mającym prawo przejazdu I klasą, zwrot faktycznie poniesionych i udowodnionych kosztów użycia jednego miejsca w wozie sypialnym, jeżeli podróż koleją trwa dłużej niż sześć godzin między 21 a 6 godziną, a zarazem podróż służbowa ma charakter nagły i zachodzi konieczność pełnienia następnego dnia czynności urzędowych. Nie dotyczy to Prezesa Rady Ministrów, Marszałka Polski, Ministrów i Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, którym w każdym przypadku podróży służbowej służy prawo użycia całego przedziału sypialnego w wozie sypialnym. Zwrot kosztów przejazdu wozem sypialnym winien się odbywać na podstawie dołączenia do rachunku kosztów podróży oryginalnego kuponu, uprawniającego do zajęcia miejsca lub przedziału w wozie sypialnym.

**§ 15.** (1) Zwraca się udowodnione koszty przewozu koleją, statkiem lub innemi środkami komunikacyjnemi osobistego bagażu podróżnego o wadze:

1) do 50 kg przy podróżach służbowych (komisjach), trwających co najmniej 6 dni;

2) do 100 kg przy podróżach służbowych, trwających dłużej niż 30 dni, oraz przy delegacjach (odkomenderowaniach).

(2) O ile dla spełnienia czynności przędowej konieczne jest zabranie ze sobą bagażu służbowego, jak aktów, narzędzi, instrumentów i t. p., zwraca się wszystkie koszty jego przewozu, przyczem w rachunku kosztów należy wyszczególnić zawartość bagażu służbowego, jego wagę oraz faktycznie poniesione wydatki.

**§ 16.** (1) Przy przejazdach kołowych zwraca się w miejscowościach, w których obwiązują zatwierdzone przez władze taryfy najmu koni, lub samochodu, ceny podane w taryfie. W miejscowościach nieposiadających takich taryf, zwraca się cenę najmu koni lub samochodu na podstawie dołączonego przez rachunkozdawcę do rachunku własnoręcznego oświadczenia, podającego oprócz zapłaconej ceny także ilość kilometrów odbytej drogi kołowej, z wymienieniem miejscowości początkowej i końcowej. W razie wątpliwości, czy zapłacona cena odpowiada miejscowym stosunkom, może władza zasięgnąć informacji odnośnego magistratu (urzędu gminnego) i zależnie od otrzymanej informacji odpowiednio zmniejszyć kwoty najmu koni względnie samochodu.

(2) Wydatek na najem koni i samochodu zwraca się tylko wtedy, jeżeli niema możności przejazdu tańszym środkiem lokomocji, jak kolejami wszelkiego rodzaju, omnibusami, autobusami, statkami i t. p., z wyjątkiem przypadków nagłych, gdy wskutek opóźnienia przyjazdu interes publiczny byłby narażony na szkodę, oraz w razie potrzeby odbycia czynności urzędowych w większej ilości miejscowościach, jeżeli to spowoduje oszczędność na dietach.

(3) Przy wspólnych podróżach kołowych wolno zaliczać jedną podwodę lub samochód na 3 osoby. W razie równoczesnego przewozu większej ilości aktów, instrumentów, narzędzi, wolną zaliczać jedną podwodę lub samochód na 2 osoby, a w wyjątkowych przypadkach na jedną osobę.

(4) Koszty wspólnej podróży kołowej zalicza osoba, której przysługują wyższe diety.

(5) Jeżeli drogę odbyto pieszo lub własnemi środkami lokomocji, przyznaje się kwotę, odpowiadającą taryfie najmu koni, w miejscowościach zaś, nieposiadających takiej taryfy, po 30 groszy za każdy kilometr, o ile nie można było odbyć tej drogi tańszym środkiem lokomocji, jak kolejami wszelkiego rodzaju, statkami, omnibusami i t. p.

(6) Przepis ustępu poprzedzającego nie ma zastosowania do szeregowych Policji Państwo-

wej i Straży Granicznej przy patrolach i obławach.

(7) Dla osób, które w podróżach służbowych używają własnych samochodów, ustali właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Skarbu wysokość wynagrodzenia za używanie własnego samochodu.

(8) Koszty jazdy samolotem zwraca się do kwoty, odpowiadającej kosztom jazdy koleją, w pełnej wysokości zaś tylko w przypadkach uzasadnionych ważnością i nagłością sprawy oraz jeśli użycie tego środka komunikacji spowoduje oszczędności na dietach.

**§ 17.** Za czynności komisyjne w miejscowościach, położonych bliżej niż 2 km od budynku, w którym mieści się urząd, nie należą się żadne koszty podróży służbowej, z wyjątkiem ewentualnego zwrotu kosztów przewozu bagażu służbowego (§ 15).

**§ 18.** (1) Przy komisjach miejscowych w miastach, mających ponad 50.000 mieszkańców i w Gdyni, zwraca się koszt przejazdu dorożką względnie samochodem w kwocie faktycznie wydanej i odpowiadającej miejscowym cenom, o ile odległość miejsca komisyjnego od gmachu urzędu względnie od mieszkania wynosi więcej jak 2 km. Jeżeli w danem miejscu istnieje tańszy środek komunikacyjny, np. tramwaj, autobus i t. p., zwraca się koszt przejazdu tym środkiem komunikacyjnym. W razie konieczności przewiezienia bagażu służbowego (§ 15), koszty przejazdu zwraca się bez względu na odległość.

(2) W garnizonach wojskowych do żołnierzy i funkcjonarjuszów państwowych w administracji wojskowej stosuje się postanowienia ust. (1), bez względu na ilość mieszkańców w tym garnizonie.

**§ 19.** (1) Osobom, wymienionym w § 1, z wyjątkiem podoficerów i szeregowców, pełniących obowiązkową służbę czynną, nadterminowych oraz podchorążych, przyznaje się na koszty dojazdu do dworca kolejowego, przystani, stacji autobusowej lub lotniczej, jak również przejazdu z jednego dworca (przystani, stacji) na drugi, za każdy dojazd względnie odjazd ryczałt w wysokości 1.50 zł.

(2) Ryczałt ten nie należy się w przypadkach, gdy dojazd odbywa się służbowym środkiem lokomocji.

(3) Gdy podróż służbowa odbywa się do kilku miejscowości, przyznaje się ryczałt za dojazdy w każdej miejscowości.

(4) O ile odległość od gmachu urzędu względnie od mieszkania do dworca kolejowego lub przystani, stacji autobusowej lub lotniczej, wynosi więcej, niż dwa kilometry, dojazd można traktować według postanowień § 16.

**§ 20.** (1) Wrazie podróży służbowych w czasie delegacji (odkomenderowania) do miejscowości położonych poza miejscem delegacji (odkomenderowania) uzupełnia się diety, pobierane z tytułu delegacji (odkomenderowania) o ile wypłacane są stosownie do § 5 w wymiarze zmniejszonym do wysokości całej diety. Ponadto zwraca się koszty przejazdu według zasad, ustalonych w rozporządzeniu niniejszem.

(2) W razie odbywania podróży służbowych w pierwszych dwóch tygodniach delegacji (odkomenderowania), za które w myśl § 5 należy się cała dieta, nie wlicza się do tego okresu czasu dni, przebytych w podróży służbowej.

(3) Postanowienia, zawarte w ustępach poprzedzających, nie mają zastosowania do podróży służbowych, które nie trwają dłużej, niż sześć godzin.

**§ 21.** Delegowanym (odkomenderowanym), przeniesionym następnie do miejscowści, do której ich uprzednio delegowano (odkomenderowano), przysługuje oprócz należności z § 2 pkt. III zwrot kosztów przejazdu do miejscowości, w której mieli stały przydział służbowy, i zpowrotem oraz diety w czasie tego przejazdu według zasad, ustalonych dla podróży służbowych, o ile przejazd ten jest konieczny dla uregulowania spraw, wynikłych wskutek przeniesienia.

**§ 22.** (1) Do miejsca czynności komisyjnych należy zdążać bez żadnej przerwy i to bez względu na odległość.

(2) Rozpoczętej komisji nie wolno przerywać inaczej, jak tylko z ważnych przyczyn, które muszą być szczegółowo uzasadnione.

(3) Wyjazdy z miejsca komisyjnego na noclegi dopuszczalne są tylko wówczas, jeżeli w danej miejscowości nie można znaleźć noclegu, a okoliczność tę stwierdzi właściwy dla danej miejscowości magistrat względnie zarząd gminy.

(4) Przy przejazdach kołowych odbywanych jednym ciągiem bez przerwy należy w zasadzie odbyć co najmniej 40 klm drogi w jednym dniu. Zresztą należy używać tylko takich środków komunikacyjnych, które nie powodując niepotrzebnej zwłoki w osiągnięciu celu podróży, połączone są z najmniejszemi kosztami dla Skarbu Państwa.

**§ 23.** (1) W razie przeniesienia z urzędu lub w drodze konkursu do innej miejscowości przyznaje się poza dietami i zwrotem kosztów przejazdu (§ 2 pkt. III, 1 i 2) na pokrycie wszystkich wydatków, połączonych z przesiedleniem, ryczałt w wysokości: samotnemu — 50% jednomiesięcznego, utrzymującemu rodzinę — 100% jednomiesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z zasiłkiem wyrównawczym.

(2) Odnośnie do żołnierzy zawodowych i oficerów rezerwy powołanych do czynnej służby celem przemianowania na zawodowych za podstawę obliczenia ryczałtu przyjmuje się uposażenie pobierane ostatnio na zasadzie art. 5 i 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 664).

(3) Ryczałt powyższy wypłaca się przeniesionemu po jego zgłoszeniu się na nowem miejscu służbowem i objęciu czynności służbowych.

(4) Ponadto zwraca się koszty przewozu urządzenia domowego kolejowemi pociągami towarowemi, względnie statkami towarowemi, udowodnione oryginalnemi listami przewozowemi. W razie użycia do przewozu pociągów towarowo-pośpiesznych lub przyśpieszonych względnie takichże statków albo innych środków lokomocji zwraca się udowodniony koszt przewozu tylko do wysokości kosztów, jakieby wynikły przy użyciu normalnych towarowych pociągów względnie statków na taką samą odległość.

(5) Przy przeniesieniu na prośbę nie przysługuje należność określona w paragrafie niniejszym, może jednak być przyznana w drodze wyjątku, w całości lub w części według uznania właściwej władzy naczelnej.

(6) Postanowienia paragrafu niniejszego nie dotyczą przeniesienia żołnierzy zawodowych, pełniących służbę w Korpusie Ochrony Pogranicza — w obrębie bataljonu granicznego. Za przeniesienia te przysługuje samotnemu 20% — a utrzymującemu rodzinę 40% jednomiesięcznego, ostatnio pobieranego uposażenia (ust. (2)) wraz z prawem ewentualnego przewozu urządzenia domowego pociągiem towarowym za opłatą według taryfy wojskowej. Koszty tego przewozu ponosi osoba przeniesiona.

(7) Postanowienia poprzedniego ustępu stosują się również do żołnierzy zawodowych oraz oficerów rezerwy, powołanych do służby czynnej celem przemianowania na zawodowych, przenoszonych z jednej miejscowości do innej w obrębie tego samego garnizonu.

**§ 24.** (1) Wszelkie rachunki diet i kosztów przejazdu z tytułu podróży służbowych, krótkotrwałych delegacyj (odkomenderowań) i przeniesień winny być przedstawiane w terminie 14 dni, liczonym od następnego dnia po odbyciu komisji, delegacji (odkomenderowania) względnie przeniesienia, rachunki zaś kosztów przewozu urządzenia domowego (§ 23 ust. (4)) — w terminie 14 dni, liczonym od następnego dnia po dokonaniu przewozu urządzenia domowego.

(2) Rachunki delegacyj (odkomenderowań), trwających dłużej niż 30 dni, należy przedstawiać za każdy miesiąc kalendarzowy zdołu w ciągu ośmiu pierwszych dni następnego miesiąca kalendarzowego. W takim samym terminie mogą być za zezwoleniem władzy naczelnej przedstawiane rachunki powtarzających się w ciągu miesiąca podróży służbowych, o ile w tych przypadkach nie zastosowano przewidzianych w § 26 ryczałtów.

(3) Każdy rachunek kosztów podróży służbowej musi być opatrzony klauzulą władzy zarządzającej podróż lub przełożonej władzy służbowej, stwierdzającą konieczność odbycia podróży, należyte użycie czasu i środków komunikacyjnych, tudzież wykonanie slecenia służbowego. Postanowienie powyższe nie dotyczy wyższych dowódców wojskowych od dowódcy dywizji i dowódców brygady kawalerji wgórę.

**§ 25.** (1) Udającym się w podróż służbową przysługuje prawo do zaliczki, nieprzekraczającej przypuszczalnych kosztów podróży i należnych diet.

(2) Postanowienie powyższe stosuje się również do należności z tytułu delegacji (odkomenderowania) i przeniesienia oraz często powtarzających się komisyj miejscowych, jak również w odniesieniu do osób, pełniących czynności, określone w § 10 i 11, przyczem — odnośnie do wykonawczego personelu pomiarowego urzędów wojewódzkich — wysokość zaliczki nie może przekraczać jednomiesięcznego uposażenia, pobieranego przez danego funkcjonarjusza, a zaliczkę tę potrąca się z wynagrodzenia akordowego, przypadającego do wypłaty danemu funkcjonarjuszowi.

**§ 26.** W przypadkach, w których podróże służbowe trwają przez dłuższy okres czasu lub stale się powtarzają, właściwa władza naczelna może przyznać za zgodą Ministra Skarbu zamiast kosztów przejazdu i diet ryczałt, który może być płatny zgóry wraz z uposażeniem.

**§ 27.** Jeżeli cały urząd zostanie przeniesiony czasowo do innej miejscowości należy stosować § 2 punkt II.

**§ 28.** (1) Należności za delegacje (odkomenderowania) przysługują również żołnierzom zawodowym oraz oficerom rezerwy powołanym do służby czynnej celem przemianowania na zawodowych oddziałów zwartych, delegowanym (odkomenderowanym) poza stały garnizon, zaś należności za przeniesienie przysługują tymże żołnierzom oddziałów zwartych przy stałej zmianie dyzlokacji.

(2) Podróży i marszów w oddziałach zwartych oraz podróży i marszów, za które żołnierze otrzymują specjalne dodatki, nie uważa się za podróże służbowe w rozumieniu rozporządzenia niniejszego.

**§ 29.** Przyznaje się dodatek do diet, płatny równocześnie z dietami, w następującej wysokości:

1) oficerom Korpusu Kontrolerów i tymże oficerom, mianowanym generałami, a mianowicie:

| | | |
|---|---|---|
| generałom | — 25% | diet |
| pułkownikom | — 35% | „ |
| podpułkownikom i majorom | — 45% | „ |

2) funkcjonarjuszom władz górniczych, pełniącym na kopalniach czynności, związane z kontrolą stanu bezpieczeństwa kopalń i ich urządzeń — 35% diet.

Rozdział 3.

**Należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia na obszarze W. M. Gdańska.**

**§ 30.** (1) Postanowienia rozdziału 2 mają zastosowanie także do podróży służbowych, delegacyj (odkomenderowań) i przeniesień, odbywanych z kraju na obszar W. M. Gdańska i w obrębie tego obszaru, jak również do przeniesień, odbywanych z obszaru W. M. Gdańska do kraju, z tą różnicą, że należności, wyrażone w złotych, przelicza się na guldeny gdańskie w stosunku 1 złoty równa się 1 guldenowi gdańskiemu oraz że przez uposażenie, o którem mowa w § 23, rozumieć należy zarówno przy przeniesieniach z kraju na obszar W. M. Gdańska, jak i w obrębie tego obszaru oraz z obszaru W. M. Gdańska do kraju uposażenie krajowe, przeliczone na guldeny gdańskie w tym samym stosunku.

(2) Osoby, odbywające podróż służbową do Gdańska w charakterze kurjera dyplomatycznego, otrzymują diety, w wysokości 10 guldenów gdańskich, zaś żołnierze — według posiadanego stopnia.

(3) Postanowienia § 41 mają odpowiednie zastosowanie.

Rozdział 4.

**Należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia poza granicami Państwa.**

**§ 31.** (1) Należności, unormowane w rozdziale niniejszym przysługują w czasie podróży zagranicę od chwili przejazdu do chwili powrotu przez polski punkt graniczny. Za czas podróży i pobytu na obszarze Państwa Polskiego przysługują diety i zwrot kosztów podróży według norm, ustalonych dla podróży służbowych w kraju, z wyjątkiem zwrotu kosztów przejazdu koleją bagażu podróżnego, a przy podróżach kurjerów dyplomatycznych oraz przesiedleniac, także kosztów dorożek i tragarzy, do którego to zwrotu mają zastosowanie § 39, 40, 43 ust. (2) i § 46.

(2) Przy podróżach zagranicznych przysługują przez cały czas podróży i pobytu poza granicami Państwa Polskiego diety, przewidziane dla krańcowego punktu tej podróży. W razie jednak zatrzymania się w drodze dłużej niż 24 godziny przysługują za ten czas diety według norm, ustalonych dla państwa, w którem się zatrzymano.

(3) W przypadku podróży z zagranicy do kraju należą się za czas podróży do granicy Państwa Polskiego diety według norm przewidzianych dla państwa, z którego odbywa się podróż, z zastosowaniem przepisu zawartego w drugiem zdaniu ustępu poprzedniego.

**§ 32.** Wysokość diet ustala Minister Skarbu na wniosek Ministra Spraw Zagranicznych.

**§ 33.** (1) W przypadku delegacji (odkomenderowania) wypłaca się diety w wysokości ustalonej w myśl § 32, t. j. całej diety przez pierwsze dwa tygodnie, licząc od dnia następującego po dniu przybycia do miejsca delegacji (odkomenderowania), po upływie zaś tego czasu diety zmniejszone o 30%.

(2) Delegacja (odkomenderowanie) może trwać zasadniczo tylko pół roku. Przedłużenie delegacji (odkomenderowania) ponad pół roku może nastąpić jedynie w wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych ważnemi względami służbowemi za zezwoleniem właściwego ministra.

(3) Ograniczenie co do czasu, zawarte w poprzednim ustępie, nie dotyczy przypadku odkomenderowania na kursy i do szkół wojskowych lub cywilnych.

(4) Postanowienia § 5 ust. (3) mają odpowiednie zastosowanie.

**§ 34.** (1) Postanowienia § 6 mają odpowiednie zastosowanie.

(2) Jeżeli w ciągu 24-godzinnego czasu podróż służbowa odbywała się zarówno na obszarze Państwa Polskiego, jak i na terytorjum zagranicznem, a pobyt na terytorjum zagranicznem trwał dłużej niż 6 godzin, należą się diety zagraniczne.

**§ 35.** Postanowienie § 7 i 8 mają odpowiednie zastosowanie. Postanowienia te mają również zastosowanie do podróży, pozostających w związku z przeniesieniem do innej miejscowości.

**§ 36.** Żołnierzom delegowanym (odkomenderowanym) zagranicę, przysługują po nieprzerwanym rocznym pobycie zagranicą w charakterze delegowanego (odkomenderowanego) w każdym następnym roku pobytu zagranicą diety za czas urlopu wypoczynkowego, spędzonego zagranicą, nie za dłuższy jednak okres czasu, niż za cztery tygodnie.

**§ 37.** (1). Funkcjonarjusze państwowi, stanowiący załogę statku szkolnego Państwowej Szkoły Morskiej, otrzymują w czasie zaokrętowania i żeglugi zagranicznej następujące należności:

| | w czasie żeglugi zagranicznej miesięcznie w złotych |
|---|---|
| A. Urzędnicy: | |
| Kapitan statku | — 700 |
| I oficer | — 400 |
| II oficer | — 300 |
| III oficer | — 240 |
| IV oficer | — 240 |
| Lekarz | — 300 |
| Radjotelegrafista | — 240 |
| Dyr. P. S. M. lub delegat Ministra | — 700 |
| Profesor P. S. M. | — 300 |
| Wychowawca | — 240 |
| Oficer-mechanik | — 240 |

| B. Funkcjonarjusze niżsi: | w czasie żeglugi zagranicznej miesięcznie w złotych |
|---|---|
| St. bosman | — 220 |
| II bosman | — 140 |
| III bosman | — 100 |
| St. motorzysta | — 140 |
| II motorzysta | — 100 |
| Żaglomistrz | — 200 |
| Marynarz | — 70 |
| St. cieśla | — 200 |
| Mł. cieśla | — 70 |
| Sternik | — 70 |
| Kucharz | — 100 |
| Pom. kucharza | — 70 |
| Piekarz | — 70 |
| Steward | — 80 |
| Bufetowy | — 100 |
| Chłopiec okrętowy | — 15 — |

(2) Za czas żeglugi zagranicznej uważa się okres przebywania statku na wodach leżących na zachód od południka przylądku Skagen, a także na wodach Bałtyku i cieśnin duńskich, o ile na wodach tych statek zawijał do portu zagranicznego.

(3) Czas żeglugi zagranicznej liczy się od dnia wyjścia statku z portu krajowego do dnia jego powrotu do portu krajowego. Dzień wyjścia i wejścia do portu krajowego wlicza się do czasu żeglugi zagranicznej, o ile wyjście nastąpiło przed południem., powrót zaś po południu.

(4) Postanowienia § 11 ust. (4) i (5) mają odpowiednie zastosowanie. Postanowienia § 32 — 35 nie mają zastosowania do osób pełniących czynności określone w paragrafie niniejszym.

§ 38. Zwrot kosztów przejazdu obejmuje ceny biletów jazdy koleją lub statkiem, koszty przejazdu innemi środkami komunikacyjnemi, koszty przewozu bagaż upodróżnego koleją, statkiem lub innym normalnie na danej przestrzeni do przewozu bagażów służącym środkiem komunikacyjnym, zwrot wydatków na tragarzy, jak również zwrot kosztu dojazdu na dworzec i z dworca kolejowego, do przystani i z przystani, do stacji autobusowej, lotniczej i z tych stacyj.

§ 39. (1) Przy przejazdach koleją lub statkiem zwraca się faktycznie zapłaconą cenę biletów, przyczem:

a) prawo przejazdu I klasą przysługuje wymienionym w § 4: urzędnikom na stanowiskach wyszczególnionych w p. 1 lit. a) — f), profesorom i pomocniczym siłom naukowym w państwowych szkołach akademickich oraz nauczycielom wyszczególnionym w p. 3 lit. a), b), c), d), f), funkcjonarjuszom Straży Więziennej w stopniu od nadkomisarza wzwyż, oficerom w stopniu marszałka, generała (admirała) i oficerom sztabowym, sędziom i prokuratorom, oficerom Policji Państwowej i Straży Granicznej w stopniu od nadkomisarza wzwyż;

b) prawo przejazdu II klasą przysługuje osobom, nieobjętym postanowieniami p. a) i c), oraz chorążym (równorzędnym);

c) prawo przejazdu III klasą przysługuje: niższym funkcjonarjuszom państwowym, podoficerom i szeregowcom, szeregowym Policji Państwowej i Straży Granicznej.

(2) Odbywającemu podróż samochodem przyznaje się zwrot kosztów w wysokości ceny biletu kolejowego odpowiedniej klasy lub, jeżeli chodzi o podróż między miejscowościami, mającemi inną komunikację niż kolejową, przyznaje się zwrot wydatku w wysokości kosztów przejazdu innemi będącemi w normalnem użyciu środkami komunikacyjnemi.

(3) Jeżeli na statku znajdują się dwie klasy, zwraca się cenę biletu I klasy również i tym, którzy w myśl postanowienia zawartego w ustępie (1) mają w razie jazdy koleją prawo do biletu II klasy, cenę zaś biletu II klasy tym, którzy w razie jazdy koleją mają prawo do biletu III klasy.

(4) Jeżeli przejazd nastąpił pociągiem pośpiesznym, w którym niema III klasy, otrzymuje ten, który posiada tylko prawo do zwrotu kosztów przejazdu III klasą, zwrot ceny biletu klasy II.

(5) Odbywającym podróże służbowe (komisje) może być przyznany zwrot faktycznie poniesionych i udowodnionych kosztów przejazdu wozem sypialnym, o ile mają w myśl postanowień zawartych w paragrafie niniejszym prawo do zwrotu kosztów biletu I klasy oraz jeżeli:

a) podróż koleją trwała co najmniej sześć godzin pomiędzy 21 — 6 godziną,

b) zachodziła konieczność pełnienia następnego dnia czynności urzędowych,

c) władza zlecająca podróż służbową stwierdziła konieczność przejazdu wozem sypialnym na koszt Skarbu Państwa,

d) do rachunku kosztów podróży dołączono oryginalny kupon, uprawniający do zajęcia miejsca w wozie sypialnym.

(6) Ustęp poprzedzający ma analogiczne zastosowanie do osób mających w myśl postanowień paragrafu niniejszego prawo do zwrotu kosztów biletu II klasy, t. j. może im być przyznany zwrot faktycznie poniesionych i udowodnionych kosztów przejazdu wozem sypialnym II klasy, z tą zmianą, że w krajach nieposiadających wagonów sypialnych II klasy może władza, zlecająca podróż służbową, przyznać tym osobom prawo przejazdu I klasą koleją i wozem sypialnym.

(7) Funkcjonarjuszom państwowym, żołnierzom oraz oficerom Policji Państwowej i Straży Granicznej, którym w myśl postano-

wienia zawartego w ust. (1) przysługuje zwrot ceny biletu I klasy, zwraca się przy podróżach, pozostających w związku z przeniesieniem na inne miejsce służbowe (§ 2 punkt III), faktycznie poniesiony i udowodniony koszt przejazdu wozem sypialnym, o ile zachodzą warunki, ustalone w ust. (5) p. a) i d).

(8) Funkcjonarjuszom państwowym i żołnierzom, nieposiadającym w myśl postanowień paragrafu niniejszego prawa do przejazdu I klasą, a odbywającym podróż w charakterze kurjera dyplomatycznego, może władza wysyłająca przyznać prawo przejazdu na koszt Skarbu Państwa I klasą oraz wozem sypialnym, o ile jest to konieczne ze względów służbowych.

(9) Postanowienia § 14 ust. (7) mają odpowiednie zastosowanie.

**§ 40.** Przy przejazdach linjami kolejowemi Związku Socjalistycznych Republik Rad funkcjonarjusze państwowi, z wyjątkiem niższych funkcjonarjuszów państwowych, oficerowie i chorążowie (równorzędni), sądziowie i prokuratorowie oraz oficerowie Policji Państwowej i Straży Granicznej mają prawo do zwrotu ceny t. zw. miękkiego miejsca, zaś niżsi funkcjonarjusze państwowi, podoficerowie i szeregowcy oraz szeregowi Policji Państwowej i Straży Graniczej mają prawo do zwrotu ceny t. zw. twardego miejsca. Przy przejazdach wymienionemi linjami zwraca się ponadto, pod warunkami ustalonemi w § 39 ust. (5) p. a) i d), osobom wymienionym w § 39 ust. (1) p. a) — koszt przejazdu wozem sypialnym na miejscu I kategorji, zaś osobom wymienionym w § 39 ust. (1) p. b) — koszt przejazdu wozem sypialnym na miejscu II kategorji. Osoby wymienione w § 39 ust. (1) p. c) otrzymują pod warunkiem ustalonym w § 39 ust. (5) p. a) zwrot ceny t. zw. „miejscówki".

**§ 41.** (1) Żołnierze, wyjeżdżający pierwszy raz zagranicę służbowo, otrzymują tytułem ryczałtu na uzupełnienie ubrania cywilnego kwotę 250 zł. Żołnierze, wyjeżdżający zagranicę ponownie po upływie 3 lat od daty otrzymania ryczałtu oraz przebywający zagranicą bez przerwy dłużej niż rok, otrzymują jako ryczałt na uzupełnienie ubrania cywilnego kwotę 145 zł.

(2) Przepis ten ma analogiczne zastosowanie do oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej.

**§ 42.** O ile opłacono bilet okrętowy z utrzymaniem, zwraca się cenę całego biletu, natomiast za czas podróży na okręcie przysługuje tylko 25% diet.

**§ 43.** (1) Postanowienia § 15 mają odpowiednie zastosowanie.

(2) Postanowienia te mają zastosowanie również do przeniesień na inne miejsce służbowe, przyczem nie obowiązuje ograniczenie co do czasu trwania podróży.

**§ 44.** (1) Przy podróżach kołowych zwraca się faktycznie wydaną kwotę, o ile okoliczność, że kwota ta nie jest wyższa od przeciętnej ceny najmu koni w danej miejscowości, zostanie stwierdzona przez właściwą władzę konsularną.

(2) Postanowienia § 16 ust. (2), (3), (4) i (8) mają odpowiednie zastosowanie.

**§ 45.** Za czynności komisyjne w miejscowościach położonych bliżej niż 2 km od gmachu, w którym mieści się urząd, nie należą się ani koszty podróży ani diety.

**§ 46.** Osobom, wymienionym w § 1 z wyjątkiem podoficerów i szeregowych, pełniących obowiązkową służbę czynną, nadterminowych oraz podchorążych, zwraca się wydatki na odjazd do dworca kolejowego i z dworca kolejowego, względnie do przystani i z przystani (stacji autobusowej lub lotniczej) jak również przejazdu z jednego dworca (przystani, stacji) na drugi oraz wydatki, ponoszone na tragarzy przy każdym dojeździe i odjeździe oraz przy każdem przesiadaniu na stacjach węzłowych. Wydatki powyższe zwraca się w wysokości kosztów faktycznych i odpowiadających miejscowym cenom.

**§ 47.** Postanowienia § 20 ust. (1) i (2) oraz § 22 ust. (1), (2) i (4) mają odpowiednie zastosowanie.

**§ 48.** (1) Funkcjonarjuszom państwowym służby zagranicznej oraz żołnierzom, przesiedlającym się poza granicami Państwa, nowomianowanym na stanowiska służby zagranicznej, względnie odwołanym do kraju, zwraca się udowodnione koszty przewozu urządzenia domowego w granicach norm, ustalonych według następujących stref:

a) I s t r e f a: Rumunja, Czechosłowacja, Węgry, Austrja, Niemcy, Danja, Łotwa, Estonja, Szwecja, Z. S. R. R.,

b) II s t r e f a: pozostałe kraje europejskie,

c) III s r e f a: kraje pozaeuropejskie.

(2) Koszty zwraca się w wysokości udowodnionej, najwyżej jednak w wysokości nie przekraczającej:

a) dla przesiedlających się z Polski do krajów I strefy lub odwrotnie: samotnych — 75%, utrzymujących rodzinę — 150% miesięcznego uposażenia,

b) dla przesiedlających się z Polski do krajów II strefy lub odwrotnie: samotnych—100%, utrzymujących rodzinę — 175% miesięcznego uposażenia,

c) dla przesiedlających się z Polski do krajów III strefy lub odwrotnie: samotnych — 125%, utrzymujących rodzinę — 200% miesięcznego uposażenia.

(3) Przesiedlającym się z jednego kraju do drugiego zagranicą zwraca się koszty: przy

przesiedleniu do krajów, z których oba lub jeden leżą poza Europą—według norm strefy III.

(4) Kierownikom urzędów zagranicznych, korzystającym z mieszkania reprezentacyjnego, umeblowanego przez Skarb Państwa, zwraca się udowodnione koszty przewozu własnych przedmiotów urządzenia domowego w wysokości nie przekraczającej 33 i 1/3% norm ustalonych w poprzednich ust. (2) i (3). Kierownikom urzędów zagranicznych, przeniesionym z urzędu zagranicznego, nieposiadającego mieszkania reprezentacyjnego umeblowanego przez Skarb Państwa, do urzędu zagranicznego posiadającego takie mieszkanie, przysługuje zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego na zasadach, przewidzianych w ustępie drugim paragrafu niniejszego.

(5) Przez uposażenie w postanowieniach poprzednich ustępów paragrafu niniejszego rozumie się uposażenie zasadnicze wraz z zasiłkiem wyrównawczym i z przysługującym w danem miejscu służbowem zagranicą dodatkiem lokalnym.

(6) W zupełnie wyjątkowych przypadkach możliwy jest za zgodą Ministra Skarbu zwrot szczegółowo wykazanych i udokumentowanych kosztów przewozu prządzenia domowego, ponad normę ustaloną ust. (1) — (3).

(7) Udowodnione koszty ubezpieczenia przewożonego urządzenia domowego zwraca się do wysokości, nieprzekraczającej w stosunku do kierowników Poselstw i Konsulatów 15%, w stosunku zaś do pozostałych urzędników i oficerów 10% norm, o których mowa w ust. (1) — (5). Zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego łącznie ze zwrotem kosztów ubezpieczenia nie może jednak przekraczać tychże norm.

(8) Utrzymującemu rodzinę można przyznać dopiero wówczas pełne koszty przesiedlenia, jeżeli dostarczy dowodu zamieszkania rodziny na nowem miejscu służbowem, albo w przypadku odwołania, powrotu jej do kraju oraz jeżeli przesiedlenie rodziny nastąpiło nie później, niż w rok od daty objęcia przez funkcjonarjusza lub żołnierza nowego stanowiska służby zagranicznej, względnie do kraju. Termin roczny dla przesiedlenia rodziny może być w wyjątkowych przypadkach przedłużony przez Ministra Skarbu na wniosek Ministra Spraw Zagranicznych.

(9) Jeżeli funkcjonarjusz lub żołnierz przesiedla się sam, przyznaje mu się zwrot kosztów w wymiarze określonym dla samotnych.

**§ 49.** (1) Funkcjonarjuszom państwowym służby zagranicznej oraz żołnierzom przesiedlającym się poza granicami Państwa, nowomianowanym na stanowiska służby zagranicznej, względnie odwołanym do kraju przysługuje prawo do zarachowania kosztów przejazdu pozostających na ich utrzymaniu żony i dzieci według norm, przysługujących im samym w myśl rozporządzenia niniejszego. Prawo to wygasa po upływie roku od daty objęcia nowego stanowiska służby zagranicznej albo odwołania do kraju. Termin roczny dla przesiedlenia rodziny może być w wyjątkowych przypadkach przedłużony przez Ministra Skarbu na wniosek Ministra Spraw Zagranicznych.

(2) Ponadto przysługuje wszystkim kierownikom placówek zagranicznych bez względu na ich stan rodzinny zwrot kosztów przejazdu jednej osoby ze służby; wszystkim innym funkcjonarjuszom państwowym służby zagranicznej i wojskowej przysługuje zwrot kosztów przejazdu jednej osoby ze służby tylko w tym wypadku, o ile rodzina przesiedlajacego składa się z niemniej, niż trzech osób łącznie z funkcjonarjuszem.

(3) Przy podróżach koleją i statkiem zwraca się koszty przejazdu sługi norm, ustalonych dla niższych funkcjonarjuszów państwowych.

(4) Delegowanym, przeniesionym następnie do miejscowości, do której ich uprzednio delegowano, przysługuje oprócz należności z § 2 punkt III zwrot kosztów przejazdu do miejscowości, w której mieli stały przydział służbowy i zpowrotem, oraz diety za czas tej podróży z wyłączeniem czasu pobytu w odnośnej miejscowości według zasad, ustalonych dla podróży służbowych, o ile podróż ta jest konieczna do uregulowania spraw wynikłych wskutek przeniesienia.

**§ 50.** Postanowienia § 24, 25, 26 i 27 mają odpowiednie zastosowanie.

**§ 51.** (1) Funkcjonarjusze państwowi, żołnierze oraz oficerowie i szeregowi Policji Państwowej i Straży Granicznej, odbywający podróże w charakterze kurjerów dyplomatycznych do miejscowości, objętych normalnemi rutami kurjerskiemi, otrzymują ryczałt, którego wysokość dla poszczególnych rut ustali Minister Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Ryczałt ten obejmuje: diety obliczone za czas podróży, ustalony rutą kurjerską, cenę biletów kolejowych (statku) najwyższej klasy, oraz miejsca w wozach sypialnych, o ile to jest dla danych rut kurjerskich ze względów służbowych konieczne, jak również przypuszczalne koszty dojazdów do i z dworców kolejowych, względnie przystani oraz usług tragarzy przy każdym dojeździe i odjeździe. Waluty, w jakich będzie wypłacany powyższy ryczałt, ustali Minister Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

(2) W razie częściowego tylko odbycia podróży kurjer obowiązany jest zwrócić odpowiednią część ryczałtu.

(3) Za absolutorjum dla wydanego ryczałtu służy stwierdzenie przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych, że podróż, za którą kurjer otrzymał ryczałt, została odbyta.

(4) Oprócz ryczałtu, o którym wyżej mowa, otrzymują kurjerzy zwrot faktycznie poniesionego i udowodnionego kosztu przewozu t. zw.

bagażu administracyjnego na podstawie rachunku, który winni przedłożyć w terminie czternastodniowym, liczonym od dnia następującego po dniu powrotu z podróży. Zaliczki na pokrycie kosztów przewozu bagażu przyznaje się w drodze wyjątku w przypadkach, w których kurjer zmuszony jest zabrać znaczną ilość bagażu.

Rozdział 5.

**Postanowienia końcowe.**

**§ 52.** Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skarbu oraz właściwym ministrom.

**§ 53.** Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1934 r., z wyjątkiem postanowień § 11 i 37, które wchodzą w życie z dniem 1 czerwca 1934 r. Od dnia 1 lutego do 31 maja 1934 r. funkcjonarjusze państwowi, stanowiący załogę statku szkolnego Państwowej Szkoły Morskiej, otrzymują w czasie zaokrętowania i żeglugi zagranicznej należności, obliczone według zasad obowiązujących przed dniem 1 lutego 1934 r.

Prezes Rady Ministrów:
*(—) J. Jędrzejewicz.*
Minister Skarbu:
*(—) Wł. Zawadzki.*

(Dz. Ust. R. P. z dnia 25 kwietnia 1934 r., poz. 320).

---

198.

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 maja 1934 r.

**o wypuszczeniu biletów skarbowych z dziewięcio i dwunastomiesięcznemi terminami płatności.**

Na podstawie art. 1, 6 i 7 ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o wypuszczeniu biletów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 172) w brzmieniu ustawy z dnia 5 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 177) zarządzam co następuje:

**§ 1.** Z dniem 1 czerwca 1934 r. wypuszcza się bilety skarbowe z dziewięcio i dwunastomiesięcznemi terminami płatności w odcinkach po 10.000 i 50.000 zł.

**§ 2.** Do wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia biletów skarbowych stosuje się odpowiednio postanowienia zawarte w §§ 2, 3 i 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 marca 1934 r. o wypuszczeniu biletów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 229), dotyczące biletów w odcinkach złotowych.

**§ 3.** Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
*(—) Wł. Zawadzki.*

(Dz. Ust. R. P. z dnia 30 maja 1034 r. Nr. 44, poz. 386).

---

199.

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 18 maja 1934 r.

**wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 listopada 1932 r., wydanego w porozumeiniu z Ministrem Skarbu celem wykonania ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych.**

Na podstawie art. 18 ust. 3, 19 ust. 2, 20 ust. 3, 37 ust. 2 i 77 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 106, poz. 884) zarządza się co następuje:

**§ 1.** Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 listopada 1932 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu celem wykonania ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 113, poz. 937), ulega następującym zmianom:

1) Przy końcu § 1 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy następujące: „ze zmianami, wprowadzonemi rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 9 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 797)".

2) Paragraf 28 skreśla się.

3) W § 37 przy końcu ustępu pierwszego wyrazy „z zachowaniem § 1" zastępuje się wyrazami „z zachowaniem przepisów § 2".

4) Nagłówek przed § 58 skreśla się.

5) Nagłówek przed § 60 zostaje zaopatrzony w literę B, przed § 61 — w literę C, przed § 65 — w literę D, przed § 66 — w literę C, przed § 65 — w literę D, przed § 66 — w literę E.

6) W zdaniu pierwszem ustępu pierwszego § 60 skreśla się wyrazy „lub 4".

7) W § 63 wyrazy „skasowanych bądź przez samego płatnika (art. 23, punkt „a" u. o. s.), bądź przez notarjusza (art. 29 ustęp ostatni u. o. s.") zastępuje się wyrazami „skasowanych przez samego płatnika (art. 23, punkt „a" u. o. s.)".

8) W ustępie pierwszym § 64 skreśla się wyrazy: „lub w ustępie ostatnim art. 29 u. o. s.".

9) Paragraf 82 otrzymuje brzmienie następujące:

‚Filmy, dozwolone do wyświetlania publicznego bez oceny, jak i te, które otrzymają oceny: „Artystyczny" lub „Kształcący", mogą być przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych oznaczane stampilami:

a) filmy o tematach polskich stampilą „Temat Polski".

b) filmy o tematach polskich długości od 200 do 300 metrów stampilą „Krótkometrażowy".

Filmy o charakterze propagandy państwowej, społecznej oraz aktualności, nieposiadające ocen „Artystyczny" lub „Kształcący", mogą być przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych oznaczone stampilą „Propagandowy".

Filmy, mające charakter reklamy, oprócz uzyskanych innych ocen będą oznaczane przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych stampilą „Reklamowy".

10) Paragraf 88 otrzymuje brzmienie następujące:

„Jeżeli w czasie jednego przedstawienia są wyświetlane dwa filmy pełnoprogramowe o różnej skali podatkowej i wobec tego od każdego filmu należałby się podatek według różnych stawek, podatek powinien być wymierzony według średniej arytmetycznej obu stawek, przyczem ułamki procentów powinny być zaokrąglane wzwyż do jednostki.

Jeżeli w czasie jednego przedstawienia są wyświetlane trzy lub więcej filmów, podatek powinien być wymierzony według stawki podatkowej dla filmu, od którego stawka podatkowa jest najwyższa.

Wyświetlanie tygodników aktualności nie o tematach polskich, jako dodatków do zasadniczych programów, nie powoduje zmiany wymierzonych stawek podatkowych od tych programów".

11) Paragraf 89 otrzymuje brzmienie następujące:

‚Filmy o tematach polskich, o ile są oznaczone stampilą „Krótkometrażowy" i jeżeli będą wyświetlane jako dodatki do programu zasadniczego przy innych filmach, nieposiadających stampili „Temat Polski", wpływają na obniżenie ogólnej sumy obliczonego podatku komunalnego:

a) nieme bez oceny o 5%,
b) nieme bez oceny, posiadające stampilę „Propagandowy" o 10%,
c) nieme z ocenami „Artystyczny" lub „Kształcący" o 10%,
d) dźwiękowe bez oceny o 10%,
e) dźwiękowe bez oceny, posiadające stampilę „Propagandowy" o 15%,
f) dźwiękowe z ocenami „Artystyczny" lub „Kształcący" o 20%.

W miastach, liczących powyżej 25.000 mieszkańców, film oznaczony stampilą „Krótkometrażowy" o temacie polskim powoduje określone w ustępie pierwszym paragrafu niniejszego obniżenie podatku tylko przez okres wyświetlania jednego programu.

Filmy, posiadające stampilę „Krótkometrażowy", „Temat Polski", jeżeli równocześnie są oznaczone stampilą „Reklamowy", nie wpływają na obniżenie podatku od zasadniczego programu.

Metraż filmów krótkometrażowych o tematach polskich, wyświetlanych jako dodatki do programu zasadniczego, musi ściśle odpowiadać metrażowi, uwidocznionemu na legitymacji filmowej.

W przypadkach, gdyby metraż wyświetlanego dodatku nie odpowiadał metrażowi, uwidocznionemu na legitymacji filmowej, dodatki takie nie pociągają za sobą zniżki podatkowej".

12) Do § 91 dodaje się drugi ustęp o następującem brzmieniu:

„Wydawane po dniu 1 kwietnia 1933 r. legitymacje filmowe do dalszych kopij filmów, ocenzurowanych przed dniem 1 kwietnia 1933 r. sporządzane będą bez oceny — bez względu na to, jaką ocenę miał film przed dniem 1 kwietnia 1933 r. na podstawie obowiązujących wówczas przepisów".

13) Paragrafy 92 i 93 skreśla się.

14) Jako § 92 wstawia się przepis o następującem brzmieniu: „Od chwili wejścia w życie rozporządzenia niniejszego podatek komunalny od filmów, posiadających legitymacje filmowe, wydane przed dniem 1 kwietnia 1933 r., powinien być wymierzany według stawek podatkowych, przewidzianych w rozporządzeniu niniejszem dla filmów nieposiadających oceny".

15) W § 94 skreśla się wyrazy: „grybowski" oraz „i makowski", przed wyrazem „żywiecki" skreśla się przecinek, a wstawia się spójnik „i", wyraz zaś „starosamborski" zastępuje się wyrazem „turczański".

16) W § 100 pod lit. a) skreśla się część zdania, zaczynającą się od wyrazów „z wyjątkiem" do wyrazów „spisu ludności".

17) Paragraf 120 otrzymuje brzmienie następujące:

„Uprawnienia Ministra Spraw Wewnętrznych, działającego w porozumieniu z Ministrem Skarbu, wynikające z art. 36, 37 i 42 u. f. k., przekazuje się—z wyjątkiem prawa do zatwierdzania uchwał w sprawach zaciągania pożyczek zagranicznych i obligacyjnych, oraz podatku od kopalń (art. 5) i podatków na cele inwestycyjne (art. 21 ustęp 2) — wojewodom, z którymi w tym względzie współdziałają z głosem stanowczym wydziały (izby) wojewódzkie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:
*(—) Bronisław Pieracki.*

(Dz. U. R. P. z dnia 5 czerwca 1934 r. Nr. 46, poz. 400).

## 200.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 20 kwietnia 1934 r.

**w przedmiocie organizacji urzędów (ekspozytur) celnych i punktów przejściowych.**

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Zatwierdzam dołączony do niniejszego rozporządzenia wykaz urzędów (ekspozytur celnych i punktów przejściowych, podzielonych stosownie do przepisów § 2 rozporządzenia z dnia 4 października 1933 r. o postępowaniu celnem (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 552) na urzędy pierwszej i drugiej klasy oraz punkty przejściowe.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: (—) *Wł. Zawadzki*

(Monitor Polski z dnia 4 czerwca 1934 r. Nr. 125, poz. 169).

---

## 201.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 5 maja 1934 r.

**w sprawie wykonania art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 18 marca 1933 r. o państwowych stypendjach oraz innych formach pomocy dla młodzieży szkół wyższych.**

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 18 marca 1933 r. o państwowych stypendjach oraz innych formach pomocy dla młodzieży szkół wyższych (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 207) zarządzam co następuje:

**§ 1.** Zwolnienie od obowiązku zwrotu niespłaconych rat stypendjum (pożyczki) może nastąpić w przypadkach zupełnej niezamożności b. stypendysty (dłużnika), a mianowicie w razie braku majątku i niemożności zarobkowania, przyczem stosunki majątkowe i zarobkowe b. stypendysty (dłużnika) powinny być stwierdzone w drodze dochodzeń właściwej władzy administracji ogólnej pierwszej instancji.

**§ 2.** B. stypendyści (dłużnicy), ubiegający się o zwolnienie od obowiązku zwrotu niespłaconych rat stypendjum (pożyczki), składają podania za pośrednictwem władz tej szkoły, w której stypendjum (pożyczkę) otrzymali, nie później niż na dwa miesiące przed terminem najbliższej raty.

W podaniach powinny być dokładnie wskazane sumy dłużne, daty otrzymania stypendjum (pożyczki), terminy płatności poszczególnych rat oraz powody wystąpienia o zwolnienie. Do podań powinny był załączone zaświadczenia, stwierdzające istnienie warunków, wymaganych do zwolnienia.

Władza szkolna przedstawia podania po sprawdzeniu i uzupełnieniu danych, dotyczących udzielonych stypendjów (pożyczek), i po zaopatrzeniu w swą opinję Ministerstwu Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, które przesyła je Ministerstwu Skarbu z wnioskiem o uwzględnienie w całości lub w części, bądź z wnioskiem o nieuwzględnienie.

**§ 3.** Jeżeli kroki, wszczęta celem ściągnięcia wierzytelności z tytułu niespłaconych rat stypendjum (pożyczki), nie doprowadziły do ściągnięcia wierzytelności, lub jeżeli wszczynanie tych kroków z uwagi na stan majątkowy dłużnika byłoby bezcelowe, może właściwa szkoła wystąpić do Ministra Skarbu za pośrednictwem Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego o umorzenie tej wierzytelności.

**§ 4.** W razie zgody Ministerstwa Skarbu na umorzenie, w przypadkach, wymienionych w § 3, o ile chodzi o sumy przekraczające 500 zł, właściwa szkoła powinna utrzymywać sprawę w ewidencji przez okres trzech lat, przeprowadzać przynajmniej raz w ciągu roku badanie stanu majątkowego dłużników i w miarę poprawy tego stanu zarządzić ściągnięcie wierzytelności.

**§ 5.** Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Dz. U. R. P. z dnia 2 czerwca 1934 r. Nr. 45, poz. 391).

---

## 202

### OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 maja 1934 r.

**o wartości jednego grama czystego złota.**

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 28 listopada

1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U, R, P. Nr. 109, poz. 932)— ustalam na miesiąc czerwiec 1934 roku wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:
*(—) Wł. Zawadzki.*

(„Monitor Polski" z dn. 30 maja 1934 r. Nr. 122, poz. 166).

---

203.

## OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 maja 1934 r.

**o wysokości oprocentowania biletów skarbowych.**

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o wypuszczeniu biletów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 172) w brzmieniu ustawy z dnia 5 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 177) oraz § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 229 i § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 maja 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 386) ustalam oprocentowanie biletów skarbowych, opiewających na złote, w następującej wysokości w stosunku rocznym:

1) dla biletów z trzymiesięcznym terminem płatności — 4½%,

2) dla biletów z sześciomiesięcznym terminem płatności — 5%,

3) dla biletów z dziewięciomiesięcznym terminem płatności — 5½%,

4) dla biletów z dwunastomiesięcznym terminem płatności — 6%.

Obwieszczenie niniejsze obowiązuje z dn. 1 czerwca 1934 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą obwieszczenie z dnia 3 kwietnia 1934 r. o wysokości oprocentowania biletów skarbowych („Monitor Polski" Nr. 77, poz. 116).

Minister Skarbu:
*(—) Wł. Zawadzki.*

(„Monitor Polski" z dnia 1 czerwca 1934 r. Nr. 123, poz. 168).

---

204

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 29 maja 1934 r.

L. D. V. 20385/2/34

**w sprawie ujednostajnienia kwalifikacyj odsetek od długów, przy wymiarze podatku dochodowego.**

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że niektóre władze wymiarowe nie uwzględniają niemal we wszystkich wypadkach odliczeń z tytułu odsetek od długów oraz rent i trwałych ciężarów, opartych na tytułach prawnych, w myśl zasady wyrażonej w wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 20 marca 1933 r. L. Rej. 7422/30, iż związek gospodarczy, wymagany art. 10 ustęp przedostatni ustawy o państwowym podatku dochodowym musi istnieć między wydatkiem a tem źródłem dochodu, na którym wydatek ciąży.

Nie podzielając w zupełności stanowiska zajętego przez Najwyższy Trybunał Administracyjny, Ministerstwo Skarbu nie podało tego wyroku do wiadomości Izb Skarbowych.

Stosowanie zatem cytowanej zasady przez niektóre władze skarbowe wbrew dotychczas ustalonej praktyce bez uzyskania na to zgody Ministerstwa Skarbu uważam za niewłaściwe.

Celem ujednostajnienia postępowania przy kwalifikacji odsetek od długów, ciążących na **jednem względnie kilku źródłach dochodu podatnika**, zarządzam, co następuje:

Bezwzględnie należy odliczać odsetki od długów, zaciągniętych:

1) na powiększenie względnie ulepszenie któregokolwiek z istniejących źródeł dochodu oraz na nabycie nowego źródła dochodu,

2) na spłatę już istniejących zobowiązań, ciążących na którymkolwiek ze źródeł dochodu,

3) na konwersję pożyczek,

4) na pokrycie poniesionych strat,

5) na spłatę zaległości podatkowych oraz innych należności publiczno - prawnych,

6) na uregulowanie spraw związanych z podziałem majątku.

Rzecz jasna, że należeć tu będą pożyczki, które obciążały już źródło dochodu w chwili jego nabycia przez podatnika i zostały przez niego przejęte.

Natomiast nie mogą być odliczone odsetki, o ile pożyczka została zużyta w związku ze źródłem dochodu niepodlegającym podatkowi np. na budowę nowego domu mieszkalnego w wypadku, gdy dochód z niego na podstawie obowiązujących przepisów zostanie zwolniony od podatku dochodowego, względnie na cele gospodarcze związane z nieruchomościami i stałemi przedsiębiorstwami, znajdującemi się poza obszarem Rzeczypospolitej, dochód z których wyłącza się od opodatkowania na podstawie art. 4 ustawy.

Nie mogą być również potrącone odsetki od pożyczek zaciągniętych na cele nie mające nic wspólnego z posiadanemi źródłami dochodu, a będące wynikiem rozrzutnego trybu życia np. na uregulowanie długu karcianego, na wydatki związane z niecelowym wyjazdem zagranicę, na nabycie luksusowych przedmiotów i t. p.

W tych wszystkich jednak wypadkach należy powyższe okoliczności stwierdzić w sposób nie wzbudzający wątpliwości.

A zatem istota związku gospodarczego między wydatkiem na pokrycie odsetek od pożyczki, a źródłami dochodu podatnika, winna polegać na sposobie faktycznego zużycia samej pożyczki.

O powyższem poleca się zawiadomić podległe urzędy skarbowe.

Minister Skarbu:
*(—) Wł. Zawadzki.*

---

205.

**OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU**

z dnia 29 maja 1934 r.

L. D. V. 19506/4/34

**w sprawie standartów mąki pszennej i otrąb.**

Do
wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy).

W uzupełnieniu okólników z dnia 21 grudnia 1933 r. L. D. V. 28430/4/33, z dnia 5 stycznia 1934 r. L. D. V. 312/4/34, z dnia 7 lutego 1934 r. L. D. V. 2888/4/34 i z dnia 29 marca 1934 r. L. D. V. 5958/4/34, Ministerstwo Skarbu przesyła do wiadomości zatwierdzoną przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu tabelę ogólnokrajowych standartów mąki pszennej oraz otrąb pszennych, obowiązujących na wszystkich giełdach towarowo - zbożowych **od dnia 1 lipca 1934 r.**

Do dnia 1 lipca 1934 r. obowiązują nadal standarty lokalne, poczynając zaś od dnia 1 lipca 1934 r. z ulgi podatkowej będą korzystać wyłącznie tranzakcje odpowiadające standartom ogólnokrajowym.

Również od 1 lipca 1934 r. obowiązywać będzie jednolita nomeklatura, użyta w tabeli standartów ogólnokrajowych.

O powyższem należy zawiadomić podległe Urzędy Skarbowe.

Dyrektor Departamentu:
*(—) W. Koszko.*

O d p i s.

Tabela ogólnokrajowych standartów mąki pszennej oraz otrąb pszennych obowiązujących na wszystkich giełdach towarowo - zbożowych od dnia 2 lipca 1934 r.

| A. Standarty mąki: | | Objaśnienia standartów: |
|---|---|---|
| „gatunek pierwszy — A" | | wymiał 0—20% zw. grysikową, kaszkową, krupczatką gładką, |
| „gatunek pierwszy — B" | | „ 0—45% zw. luksusową, |
| „gatunek pierwszy — C" | | „ 0—55%, |
| „gatunek pierwszy — D" | | „ 0—60%, |
| „gatunek pierwszy — E" | | „ 0—65%, |
| „gatunek drugi — A" | dalszy | „ 20—55% po gat. I - A, |
| „gatunek drugi — B" | „ | „ 20—65% po gat. I - A, |
| „gatunek drugi — C" | „ | „ 45—55% po gat. I - B, |
| „gatunek drugi — D" | „ | „ 45—65% po gat. I - B, |
| „gatunek drugi — E" | „ | „ 55—60% po gat. I-C, II-A, II-C, |
| „gatunek drugi — F" | „ | „ 55—65% po gat. I-C, II-A, II-C, |
| „gatunek drugi — G" | „ | „ 60—65% po gat. I-D, II-E, |
| „gatunek trzeci — A" | „ | „ 65—70% po gat. I-E, II-E, II-D, II-F i II-G, |
| „gatunek trzeci — B" | „ | „ 70—75% po gat. III-A, |
| „pastewna" | | |
| „razowa" | | „ 0—95%. |

Odchylenia (marża) w granicach 5% są dopuszczalne.

**B. Standarty otrąb pszennych:**

„grube, przemiału standartowego",
„średnie przemiału standartowego",
„miałkie, przemiału standartowego".

Z uwagi na przywiązany do tranzakcji giełdowych mąką i otrębami przywilej, zwalniający te obroty od podatku przemysłowego od obrotu i w celu uniknięcia ewentualnych rozbieżności przy komentowaniu przez Władze Skarbowe treści kart umów giełdowych — dla ułatwienia pracy maklerom giełdowym — nazwy standartów mogą być w kartkach umowy podawane w skróceniu, np.:

**mąka** — Stand. gat. I-A, lub Stand. gat. II-C,

otręby — grube, przem. Stand. lub średnie, przem. Stand.

---

## 206.

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 29 maja 1934 r.

L. D. V. 16536/4/34

**w sprawie ulg w zryczałtowanym podatku przemysłowym.**

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

Ministerstwo Skarbu na podstawie art. 94 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1932, poz. 110) upoważnia Urzędy Skarbowe do tymczasowego ograniczania poboru zryczałtowanego podatku przemysłowego od obrotu za rok 1934 w wypadku stwierdzenia znacznego spadku obrotów w roku 1934 w porównaniu z obrotem, przyjętym za podstawę obliczenia ryczałtu. W szczególności będzie to miało miejsce w wypadkach, gdy zryczałtowany podatek za r. 1934 przekracza znacznie wymiar podatku przemysłowego od obrotu za r. 1933, względnie zryczałtowany podatek za lata 1932/33.

Umorzenie części zryczałtowanego podatku za rok 1934, dokonają Izby Skarbowe z końcem grudnia 1934 r. (w terminie do dnia 31 grudnia 1934 r) po prowizorycznem obliczeniu wysokości osiągniętego w r. 1934 obrotu.

Umorzenie może conajwyżej obejmować różnicę pomiędzy wymiarem zryczałtowanego podatku za r. 1934, a podatkiem, przypadającym od prowizorycznie ustalonego obrotu w tym roku.

Ulgi z powyższego okólnika mogą być udzielane w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, jedynie na indywidualne podania płatników, które winny być wnoszone najpóźniej **do 30 czerwca 1934 r.**

Minister Skarbu:
*(—) Wł. Zawadzki.*

---

## 207.

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 29 maja 1934 r.

L. D. V. 19024/4/34

**w sprawie sprzedaży na targach produktów gospodarstwa rolnego, owoców oraz warzyw.**

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy).

Okólnikami z dnia 9 listopada 1932 roku L. D. V. 43701/4/32 oraz z dnia 29 stycznia 1934 r. L. D. V. 54038/4/33, Ministerstwo Skarbu poleciło nie pociągać do opłaty podatku przemysłowego producentów rolnych, przyjeżdżających na targi w miastach i sprzedających z wozów lub płacht produkty swego gospodarstwa, o ile sprzedaż ta ma charakter dorywczy.

W związku z niejednolitem stosowaniem wspomnianych zarządzeń przez poszczególne Urzędy Skarbowe, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że dokonywana na targach w miastach przez producentów rolnych (także sadowników i ogrodników) względnie ich członków rodziny i pracowników sprzedaż **z wozów lub płacht** wyprodukowanych w ich gospodarstwach produktów (owoców, warzyw i t. p.) należy z reguły traktować, jako sprzedaż o charakterze dorywczym.

O powyższem należy powiadomić podległe Urzędy Skarbowe.

Dyrektor Departamentu:
*(—) W. Koszko.*

---

## 208.

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 30 maja 1934 r.

L.D.V. 10656/4/34

**w sprawie tranzakcji giełdowych mąką.**

Do

Izby Skarbowej
w Łodzi.

Na sprawozdanie z dnia 17 marca 1934 r. Nr. II. 52/2/21/Dn/34 Ministerstwo Skarbu w uzupełnieniu okólnika z dnia 7 lutego 1934 r. L. D. V. 2888/4/34 wyjaśnia, że punkt d) wspomnianego okólnika należy rozumieć w ten sposób, że z ulgi podatkowej nie mogą korzystać tego rodzaju tranzakcje mąką, w których kontrahent sprzedaje w kilku terminach ilości mąki, nieodpowiadające przy poszczególnych dostawach warunkom okólnika, razem jednak wynoszące 2500 kg lub ponad tę ilość.

Kumulowanie szeregu już dokonanych sprzedaży (kumulacja zdołu) jest niedopuszczalne i maklerowi nie wolno stwierdzać takiej umowy kartką maklerską. Tego rodzaju tranzakcja z ulgi podatkowej nie korzysta.

Również niedopuszczalne jest stosowanie ulgi podatkowej w wypadkach łączenia zgóry szeregu sprzedaży w jedną umowę, naprz. w formę umowy, przewidującej dostawę partjami w kilku terminach i t. p.

Dyrektor Departamentu:
*(—) W. Koszko.*

— — — — — — — — —

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 10656/4/34.

Warszawa, dnia 30 maja 1934 r.

Wszystkim Izbom Skarbowym oraz Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy)

udziela się do wiadomości i stosowania.

Dyrektor Departamentu:
*(—) W. Koszko.*

---

209.

**WYKŁADNIA USTAWY**
**o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.**

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413).
r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, 842).

**411** (art. 52 — 66 i 134). I. W przypadku konkretnym pismo, stwierdzające umowę między osobami A i B, zawierało postanowienia następujące: 1) „A zobowiązuje się scedować osobie B wszystkie swoje prawa, jakie posiada z tytułu umowy . . . . . , zawartej z osobą C". 2) „Za tę cesję została umówiona suma . . . . płatna w terminach następujących: w dniu dzisiejszym A otrzymał od B . . . zł, w dniu . . . . płatne są . . . . zł, a pozostała suma . . . . zł płatna jest w dniu . . . .". 3) „Jeżeli B wykona swoje zobowiązania, wymienione w umowie niniejszej, to staje się jeszcze przed sporządzeniem aktu cesji . . . . właścicielem . . . ." (przedmiotów ruchomych, które osobie A należą się od C).

Najwyższy Trybunał Administracyjny wyrokiem z dnia 23.XI 1931 r. L. Rej. 6051/29 orzekł: iż pismo powyższe stwierdza nie umowę przygotowawczą, ale umowę ostateczną. „Czy" bowiem „dany kontrakt przedstawia się jako umowa przygotowawcza, czy jako ostateczna, o tem decyduje widoczna z treści umowy (art. 6 u. o. s.) wola kontrahentów". W umowie quaestionis zaś „istnieją postanowienia, ujawniające, iż wola stron była w istocie skierowana na zawarcie już zaraz umowy ostatecznej. I tak B zobowiązał się do świadczeń pieniężnych na rzecz A, płatnych już na mocy umowy quaestionis w terminach w niej określonych i to niezależnie od okoliczności, czy i kiedy zawarta będzie umowa „ostateczna". Pozatem wolę stron, skierowaną na zawarcie umowy ostatecznej, ujawnia postanowienie, według którego B po dopełnieniu zobowiązań, „jeszcze przed sporządzeniem aktu cesji" staje się właścicielem — zatem osiąga skutek, jakiby osiągnął przez scedowanie praw osoby A".

II. W innym przypadku konkretnym został sporządzony akt notarjalny, na mocy którego osoba A, będąca właścicielem nieruchomości, oświadczyła, iż osobie B „przyrzeka sprzedać" daną nieruchomość. Zarazem osoby A i B stwierdziły, że cała cena kupna została przez osobę B zapłacona osobie A przed podpisaniem wymienionego aktu notarjalnego i że nieruchomość przechodzi niezwłocznie w posiadanie osoby B, która ma „prawo korzystania z nabytej nieruchomości według swego uznania", a w szczególności ma prawo „wznosić zabudowania, które będą stanowiły wyłączną własność" osoby B. Zarazem osoba B zobowiązała się do uiszczania danin publicznych, należnych od nieruchomości, od dnia sporządzenia wymienionego aktu notarjalnego. Nadto osobie B służy prawo przelewu uprawnień, nabytych wymienionym aktem notarjalnym, na osoby trzecie bez zgody osoby A.

Najwyższy Trybunał Admnistracyjny wyrokiem z dnia 23 listopada 1933 r. L. Rej. 2490/33 orzekł — z powołaniem się na art. 6 u. o. s. — iż powyższy akt notarjalny stwierdza umowę ostateczną, która podlega opłacie stemplowej, przewidzianej w art. 52 p. 1 u. o. s., gdyż „wola stron, zawierających umowę, skierowana była nie na zawarcie umowy obietnicy sprzedaży, lecz na nabycie nieruchomości, której akt dotyczy". (L. D. V. 55941/5/33).

---

## Z MINISTERSTWA SKARBU.

Urząd Długów Państwa podaje do wiadomości numery obligacyj 4% Premjowej Pożyczki Dolarowej serji III, na które padły wygrane w dniu 1 maja 1934 roku:

**12.000 dol.**

1358325

**po 3.000 dol.**

181032, 1222526

**po 1.000 dol.**

174734, 819250, 844238, 941154, 1188353, 1393727, 1469961.

**po 500 dol.**

172232, 393495, 650584, 785918, 1154501, 1161888, 1163954, 1248107, 1266573, 147569.

**po 100 dol.**

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| 45382 | 327915 | 679976 | 891342 | 1233382 |
| 64325 | 364020 | 682664 | 891580 | 1234084 |
| 73766 | 423156 | 690552 | 895303 | 1269761 |
| 106857 | 444676 | 714028 | 949421 | 1270708 |
| 124301 | 463169 | 720345 | 967914 | 1276747 |
| 158798 | 501351 | 743077 | 1000865 | 1285408 |
| 160480 | 506808 | 777672 | 1049718 | 1292303 |
| 168279 | 550029 | 795103 | 1056199 | 1308420 |
| 209678 | 590415 | 811321 | 1095811 | 1315238 |
| 240222 | 603204 | 824426 | 1106564 | 1328229 |
| 263282 | 606541 | 832463 | 1108542 | 1352189 |
| 292814 | 613327 | 865411 | 1115877 | 1457764 |
| 298476 | 626834 | 877222 | 1131585 | 1465576 |
| 307435 | 638662 | 881977 | 1137844 | 1485132 |
| 321504 | 659927 | 890809 | 1166213 | 1493593 |

Ogółem wylosowano 95 premij na sumę 37.500 dolarów.

Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 22 maja 1934 r. Nr. 115, dział nieurzędowy).

---

## Komunikat.

Ministerstwo Skarbu przypomina płatnikom podatków bezpośrednich, że w miesiącu czerwcu płatne są następujące podatki:

1) do dnia 15 czerwca — zaliczka miesięczna na podatek przemysłowy od obrotu za rok 1934, w wysokości podatku przypadającego od obrotu osiągniętego w miesiącu maju b. r. przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorji i przemysłowe I—V kategorji, prowadzące prawidłowo księgi handlowe oraz przez przedsiębiorstwa sprawozdawcze;

2) do dnia 30 czerwca — nadzwyczajna danina majątkowa przez płatników II grupy kontyngentowej (przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, zajęcia przemysłowe oraz samodzielne wolne zajęcia zawodowe);

3) do dnia 15 czerwca — zaliczka miesięczna na poczet nadzwyczajnego podatku od dochodu, osiągniętego przez notarjuszy (rejentów) pisarzy hipotecznych i komorników w miesiącu maju b. r.;

4) do dnia 5 czerwca — wpłata 1/4 części różnicy w podatku dochodowym od uposażeń służbowych, wynikającej z kumulacji uposażeń otrzymanych w ciągu 1933 r. od różnych służbodawców;

5) podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę wraz z dodatkiem kryzysowym — w terminie do dni 7-miu po dokonaniu potrącenia podatku;

6) do dnia 5 czerwca — podatek od energji elektrycznej pobrany przez sprzedawcę energji elektrycznej w czasie od 16 do 31 maja b. r. i do 20 czerwca b. r. — tenże podatek pobrany przez sprzedawcę energji elektrycznej w ciągu pierwszych 15 dni czerwca b. r.

Nadto płatne są zaległości odroczone i rozłożone na raty z terminem płatności w czerwcu b. r., tudzież podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze również z terminem płatności w tym miesiącu.